

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΑ'

Τετάρτη 21 Μαρτίου 2012 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ηγουμενίτσας και το 4ο Γυμνάσιο Χαριλάου Θεσσαλονίκης, σελ. 7737, 7742

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Αξιοποίηση του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού-Πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ-Προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/28/ΕΚ)-Κριτήρια Αειφορίας Βιοκαυσίμων και Βιορευστών (Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/30/ΕΚ)", σελ. 7737

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ. 7743-7758
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 7737-7743

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ., σελ. 7738
ΒΟΥΡΟΣ Ι., σελ. 7751
ΔΙΩΤΗ Η., σελ. 7741
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 7746, 7747
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Σ., σελ. 7744
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 7743
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ., σελ. 7745
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ., σελ. 7749
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 7742, 7743
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α., σελ. 7747
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ., σελ. 7741, 7752, 7753, 7757
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν., σελ. 7739, 7743
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η., σελ. 7740, 7741
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν., σελ. 7741, 7743
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ. 7748
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Γ., σελ. 7737, 7757
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ., σελ. 7750, 7751

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΑ'

Τετάρτη 21 Μαρτίου 2012 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 21 Μαρτίου 2012, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Αξιοποίηση του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού - Πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ - Προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/28/ΕΚ) - Κριτήρια Αειφορίας Βιοκαυσίμων και Βιορευστών (Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/30/ΕΚ)».

Στην πρωινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως 13 του νομοσχεδίου ως μία ενότητα. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες, επίσης ως μία ενότητα. Η διαδικασία έχει ως εξής: Θα ομιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων, θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής και επί των άρθρων και τέλος θα ομιλήσουν όσοι τυχόν Βουλευτές εγγραφούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ηγουμενίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος-Ερνέστος Χαραλαμπίδης για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με τα άρθρα 1 έως 9, με τα οποία ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αξιοποίηση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού. Με το άρθρο 1, προσδιορίζεται ο σκοπός της αξιοποίησης των τριών ακινήτων που απαρτίζουν το μητροπολιτικό πόλο Ελληνικού-Αγίου Κοσμά, δηλαδή το πρώην αεροδρόμιο, την παράκτια Ολυμπιακή Ζώνη του Αγίου Κοσμά Αττικής και το πρώην Ολυμπιακό Κέντρο Ιστιοπλοΐας Αγίου Κοσμά και Εθνικό

Αθλητικό Κέντρο Νεότητας Αγίου Κοσμά.

Να μείνω λίγο στο γιατί γίνεται αυτή η αξιοποίηση. Με την αξιοποίηση αυτή επιδιώκεται ιδίως, Πρώτον, η συμβολή στους εθνικούς δημοσιονομικούς και αναπτυξιακούς στόχους για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Δεύτερον, η προσέλκυση επενδύσεων και η ενίσχυση της επιχειρηματικής καινοτομίας. Τρίτον, η δημιουργία θέσεων εργασίας. Τέταρτον, η ανάδειξη της Αθήνας ως πολιτιστική μητρόπολη, τουριστικός πόλος διεθνούς ακτινοβολίας και κέντρο οικονομικής ανάπτυξης και επιχειρηματικότητας στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και των Βαλκανίων. Πέμπτον, η εφαρμογή προτύπων προγραμμάτων αστικής ανάπτυξης και ανασυγκρότησης και η απόδοση στο ευρύτερο μητροπολιτικό συγκρότημα της πρωτεύουσας χώρων πρασίνου και αναψυχής καθώς και πολιτιστικών, αθλητικών τουριστικών, εκπαιδευτικών, ερευνητικών και κοινωνικών υποδομών υψηλής ποιότητας. Έκτον, η εφαρμογή προτύπων σχεδίων, μεθόδων και τεχνικών για την αξιοποίηση του θαλάσσιου μετώπου του Σαρωνικού και τη στροφή της πόλης προς τη θάλασσα. Έτσι, γίνεται πλέον ξεκάθαρο και πλήρες τι στόχους θέλει να πιάσει αυτή η ανάπτυξη. Δεν μιλάμε για ένα-δύο θέματα, έχουμε πολλές παραμέτρους, που όλες μαζί συνδυαζόμενες θα δώσουν αυτό που θέλουμε, δηλαδή την ανάπτυξη, τις θέσεις εργασίας, την προστασία του περιβάλλοντος, την απόδοση στην κοινωνία ενός από την αρχή φτιαγμένου, με δαπάνες του επενδυτή, μητροπολιτικού πάρκου της τάξης των δύο χιλιάδων στρεμμάτων.

Στα άρθρα 2 και 3, περιέχονται οι ρυθμίσεις για την κατάρτιση, έγκριση και εφαρμογή του σχεδίου ολοκληρωμένης ανάπτυξης για τον μητροπολιτικό πόλο Ελληνικού-Αγίου Κοσμά. Καθορίζονται εδώ τα βασικά πολεοδομικά μεγέθη καθώς και το ελάχιστο εμβαδόν του πάρκου, όπως ανέφερα, των δύο χιλιάδων στρεμμάτων. Μπορεί να καθοριστεί και δεύτερος αυξημένος μεικτός συντελεστής δόμησης στην περιοχή αυτή, δηλαδή πέραν του 0,5 που νομοθετείται, αλλά μέχρι όμως 0,6, τον οποίο μπορεί να χρησιμοποιήσει ο επενδυτής, αποδίδοντας στο Πράσινο Ταμείο το 50% της ωφέλειας σε χρήμα που προκύπτει, η οποία θα διατεθεί περαιτέρω σε δήμους της Αττικής. Συγκεκριμένα: το 40% στην Αθήνα και στον Πειραιά, το 30% στους δήμους των δυτικών συνοικιών και της Μεσογαίας –και εδώ, κύριε Υπουργέ, και εγώ προτείνω, διότι έχει παραλειφθεί μάλλον από τυπογραφικό, να μπει στους δήμους της Μεσογαίας και η Ραφήνα-Παλλήνη- στο 30% όπως έχει μπει και για στους όμορους Δήμους, δηλαδή Αργυρούπολης, Ελληνικού, Γλυφάδας και Αλίμου.

Επίσης, προσδιορίζονται στα άρθρα αυτά οι ακολουθούμενες διαδικασίες για την εφαρμογή του σχεδίου ανά κατηγορία περιοχής.

Το άρθρο 4, ρυθμίζει τα ζητήματα παραχώρησης αιγιαλού, πα-

ραλίας, θαλάσσιου χώρου και πυθμένα και τη διενέργεια προσχώσεων για την εκτέλεση έργων και παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό με ΚΥΑ του χρόνου παραχώρησης και του ετήσιου οικονομικού ανταλλάγματος.

Το άρθρο 5, ρυθμίζει τα ζητήματα που αφορούν την έκδοση των απαιτούμενων αδειών δόμησης και κατεδάφισης.

Το άρθρο 6, αναφέρεται στη σύσταση του γραφείου Ελληνικού, το οποίο υπάγεται στο Υπουργείο Οικονομικών, ως υπηρεσία μιας στάσεως για την έκδοση όλων των αδειών και εγκρίσεων που αφορούν το μητροπολιτικό χώρο, αλλά και την παρακολούθηση της προόδου των έργων.

Το άρθρο 8, στοχεύει στην αποδέσμευση προς αξιοποίηση περιοχής από δικαιώματα τρίτων, όπως παραχωρήσεις και μισθώσεις και ρυθμίζεται η σχετική διαδικασία. Εδώ, ως προϊόν των συζητήσεων στην επιτροπή ο κύριος Υπουργός δέχθηκε να συσταθεί ειδική επιτροπή διυπουργικού χαρακτήρα με βασικό σκοπό το σχεδιασμό, συντονισμό και παρακολούθηση της εύρυθμης και ομαλής μετεγκατάστασης των φορέων που βρίσκονται στο ακίνητο του Ελληνικού.

Ελέχθη -και πολύ σωστά και περίμενα να έρθει η συζήτηση επί των άρθρων, να το αναφέρω και εγώ και να το υποστηρίξω, όπως και άλλοι συνάδελφοι- ότι υπάρχουν και προνοιακές λειτουργίες, όπως το ίδρυμα των αναπήρων. Είναι ένα θέμα στο οποίο, νομίζω ότι και ο Υπουργός θα πρέπει να επαναλάβει την πάγια θέση ότι δεν συζητάμε για εξώσεις, αλλά μιλάμε για μελλοντική μετεγκατάσταση με οργανωμένο τρόπο και γι' αυτό θεσμοθετήθηκε αυτή η ειδική επιτροπή διυπουργικού χαρακτήρα.

Τα άρθρα 10 έως 13, κυρία Πρόεδρε, περιέχουν διατάξεις για το πρόγραμμα «Ήλιος». Οι στόχοι του προγράμματος «Ήλιος» εξειδικεύονται στο άρθρο 10 και είναι η ανάπτυξη, η παραγωγή και η εξαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ηλιακή ακτινοβολία στην ελληνική επικράτεια.

Δεύτερον, είναι η προώθηση και η υποστήριξη σχεδίων ανάπτυξης και υποδομών, μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, σύμφωνα με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας και τη διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Τρίτον, είναι η αξιοποίηση του ηλιακού δυναμικού δημοσίων ακινήτων προς όφελος της εθνικής οικονομίας και προς εξυπηρέτηση του εθνικού στόχου, της αποπληρωμής του δημοσίου χρέους.

Έτσι, με το άρθρο 11, για να προχωρήσει αυτό το σχέδιο, συστήνεται ανώνυμη εταιρεία ως φορέας υλοποίησης του προγράμματος υπό την εποπτεία του Υπουργού Περιβάλλοντος.

Με το άρθρο 12, επιτρέπεται η παραχώρηση με υπουργική απόφαση στην εταιρεία αυτή δωρεάν κατά χρήση ακινήτων δημοσίου, καθώς και η παραχώρηση κατά χρήση στην εταιρεία δωρεάν ή με αντάλλαγμα και η απευθείας εκμίσθωση ακινήτων που ανήκουν σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ΟΤΑ α' και β' βαθμού.

Με το άρθρο 13, ρυθμίζονται θέματα χορήγησης αδειών για την υλοποίηση του προγράμματος «Ήλιος». Ειδικότερα, παρέχεται η δυνατότητα στην εταιρεία να ιδρύει εταιρείες για την ίδρυση και λειτουργία ενός ή περισσότερων σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ στις οποίες εισφέρει τα κατάλληλα δικαιώματα. Καθορίζεται ο τρόπος αδειοδότησης του αριθμού παραγωγής ΑΠΕ, των εταιρειών παραγωγών, με τις τιθέμενες παρεκκλίσεις από το νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να διακόψω εδώ, γιατί ξεκινάμε μετά με την επόμενη ενότητα, την τελευταία, που αφορά τα βιοκαύσιμα και τα βιορευστά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και θα επανέλθω με την ανοχή σας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Χαραλαμπίοπουλο.

Καλείται στο Βήμα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις ώρες που προηγήθηκαν έγινε και εποικοδομητική κριτική

στο νομοσχέδιο, με στοιχεία τα οποία νομίζω ότι πρέπει να αναδειχθούν, αλλά ακούστηκαν και φράσεις, κραυγές οι οποίες πρέπει να απαντηθούν. Πρέπει να απαντηθούν ιδιαίτερα οι κραυγές όλων όσων δεν θέλουν να γίνει τίποτα, όλων όσων, προτάσσοντας το περιβάλλον, προτάσσοντας τη ζωή των κατοίκων, θέλουν η πόλη, τα νότια προάστια της Αθήνας, το μητροπολιτικό κέντρο του Ελληνικού να πεθάνει, να παραμείνει ως έχει, να είναι σημείο καταπάτησης, ένας χώρος ανομίας, ένας χώρος στον οποίο ουσιαστική ανάπτυξη δεν θα έρθει, δεν θα δημιουργήσει ευκαιρίες για εργασία, για οικονομική πρόοδο και βέβαια, δεν θα εξυπηρετήσει σε καμία περίπτωση το βασικό στόχο για τον οποίο θα γίνει και γίνεται όλη αυτή η εκμετάλλευση, την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους.

Είστε, κύριοι συνάδελφοι, υπέρ του να μπουν άλλοι φόροι; Θέλετε να μπουν και άλλα χαράτσια; Πιστεύετε ότι η ελληνική οικονομία έχει τη δυνατότητα να πληρώσει παραπάνω απ' ό,τι πληρώνει σήμερα; Ας είστε ειλικρινείς. Δεν αναφέρομαι σε αυτούς που θέλουν να φύγουμε από την Ευρώπη, να είμαστε οι παγκόσμιοι μπαταχτοήδες, ξεχνώντας το παράδειγμα του Λένιν, που κατέβαλε όλα τα τσαρικά δάνεια και τα επέστρεψε, αλλά απευθυνόμαι και σε αυτούς οι οποίοι προσπαθούν να ανακαλύψουν έναν τρίτο δρόμο προς την αειφόρο ανάπτυξη, χωρίς να κάνουν τίποτα.

Εγώ σας είπα, λοιπόν και το πιστεύω ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα έχει πάρα πολλά προβλήματα. Πιστεύω ότι απ' όλες τις λύσεις που έχουν προταθεί μέχρι σήμερα, ίσως από την άποψη της εκμετάλλευσης, είναι το χειρότερο. Όμως, ήσασταν οι ίδιοι που αρνιόσασταν και τις πιο ήπιες εκμεταλλεύσεις που είχαν προηγηθεί με άλλα νομοθετήματα, λέγοντας την ίδια ακριβώς επιχειρηματολογία, για να φθάσουμε εδώ που είμαστε σήμερα.

Έρχομαι, κύριε Υπουργέ, σε ορισμένες παρατηρήσεις που θα ήθελα να κάνω επί των άρθρων στην ουσία. Χαίρομαι που τροποποιείτε το άρθρο 2 και βάζετε μέσα, επιτέλους, αυτό το οποίο θεωρούσα απαραίτητο ως αντισταθμιστικό όφελος στην τοπική κοινωνία, που είναι η χρήση σταθμών μεταφόρτωσης, ανακύκλωσης και επεξεργασίας απορριμμάτων, καθώς και κοιμητηρίων.

Εγώ, λοιπόν, θεωρώ ότι αυτό πρέπει να μπει, να έχει μία μορφή υποχρεωτικότητας χωροθέτησης, να είναι υποχρεωτική η χωροθέτηση αυτών των δύο υποδομών και αυτές να τεθούν στην κοινή χρήση και διοίκηση των όμορων δήμων ακριβώς για να προσφέρουμε αυτό που έχουν ανάγκη οι τοπικές κοινωνίες και θα έχει ανάγκη και η κοινωνία που θα δημιουργηθεί μέσα στο Ελληνικό. Η διαχείριση των απορριμμάτων στο νότιο τμήμα της Αττικής είναι προβληματική λόγω της μεγάλης απόστασης από το ΧΥΤΑ, λόγω της μεγάλης απόστασης από το εργοστάσιο ανακύκλωσης. Είναι αντιπαραγωγική, αντιοικονομική, άρα πρέπει, πραγματικά, να δημιουργήσουμε στους χώρους του Ελληνικού αυτές τις δύο χρήσεις.

Το δεύτερο που θα ήθελα να σας πω, είναι ότι θα έπρεπε να ενισχύσουμε τον ανώτατο επιτρεπόμενο συντελεστή δόμησης για τις ζώνες εκπαίδευσης και έρευνας από 0,3 σε 0,4. Το θεωρώ απαραίτητο γιατί έτσι πριμοδοτούμε αυτές τις χρήσεις στις οποίες να περιλαμβάνονται μέσα και οι χρήσεις νοσοκομείων, δηλαδή να είναι ένα εμπροσθοβαρές ως προς την ανάπτυξη αυτών των χρήσεων στο χώρο οι οποίες θεωρώ ότι είναι χρήσεις όχι μόνο κοινωνικά ωφέλιμες αλλά και απαραίτητες για να δείξουμε ότι η Ελλάδα μπορεί να στεγάσει σύγχρονα ερευνητικά κέντρα, σύγχρονα εκπαιδευτήρια και σύγχρονα νοσοκομεία που δεν θα απευθύνονται μόνο στις τοπικές κοινωνίες αλλά θα απευθύνονται και σ' όλη τη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Το δεύτερο σημείο που θα ήθελα να σας επισημάνω είναι στο άρθρο 2. Το επισήμαναν και συνάδελφοι Βουλευτές. Νομίζω ότι θα πρέπει να εξαιρεθεί ρητά η χρήση του καζίνο -σας το είπα και προσωπικά πριν- από τις διατάξεις του 3986/2011 εφόσον προβλέπεται ότι υπάρχει χρήση καζίνο και εφόσον δεν υπάρχει καμία διάθεση. Να είμαστε ρητοί και κατηγορηματικοί ότι δεν υπάρχει καμία σκέψη, καμία πρόβλεψη, κανένα «παραθυράκι», να τα κλείσουμε όλα τα «παραθυράκια» για να έλθει η οποιαδήποτε πρόταση από οποιονδήποτε επενδυτή για καζίνο, γιατί αν συζητούσαμε το Ελληνικό να το κάνουμε καζινούπολη, θα το κά-

ναμε με εντελώς διαφορετικούς όρους και με εντελώς διαφορετικές προϋποθέσεις. Δεν είναι ο στόχος μας να γίνει καζινούπολη, άρα ρητή εξαίρεση των προβλέψεων του ν. 3986/2011 των χρήσεων καζίνο.

Θα πάω λίγο παρακάτω στο άρθρο 8, όπου κάνετε την τροποποίηση στην περίπτωση στ' παράγραφος 1, όπου πολύ σωστά βάζετε ότι θα πρέπει να έλθει η «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ» σε μία συμφωνία με την Αστυνομία και την Πυροσβεστική και άλλες δημόσιες υπηρεσίες, για να διατηρηθούν ή να μετεγκατασταθούν στο χώρο. Θα έλεγα ότι θα έπρεπε να υπάρχει μία ιδιαίτερη ανοχή, σοβαρή ανοχή για τα προνοιακά ιδρύματα.

Κλείνοντας, θα μιλήσω για το πρόγραμμα «Ήλιος». Θα ήθελα να κάνω μία ακόμα πρόβλεψη. Είχαμε πει ότι θα μπορεί η «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ» μέσα σε δύο μήνες να διώχνει τους οποιουσδήποτε, να ζητάει από τους κατόχους να παραδώσουν την κατοχή των ακινήτων εντός δύο μηνών. Εγώ θα έλεγα σ' αυτό να γίνει η διάκριση δύο μηνών για τους ιδιώτες μετά την απόφαση της διυπουργικής επιτροπής, της διαγραμματικής επιτροπής για τους δημόσιους φορείς, να έρχεται η απόφαση της εξόδου, της υποχρεωτικής παράδοσης των χώρων σ' ό,τι αφορά τους φορείς του δημοσίου και να γίνεται μετά από την απόφαση της επιτροπής μετεγκατάστασης οργανισμού Ελληνικού, διυπουργικού χαρακτήρα, να μην είναι μόνο συμβουλευτικό όργανο. Νομίζω ότι αυτό είναι μία τροποποίηση που μπορεί να γίνει και δεν αφορά τους ιδιώτες. Αφορά μόνο τους δημόσιους φορείς. Να είναι δεσμευτική η απόφαση αυτής της επιτροπής για να προχωρήσει η «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ» στην έξοδο.

Τέλος, σ' ό,τι αφορά το «ΉΛΙΟΣ», νομίζω ότι έχουμε κάνει αρκετές παρατηρήσεις για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί. Επί της ουσίας θα σας έλεγα ότι έχουμε ενστάσεις για τον τρόπο με τον οποίο θα επανδρωθεί η εταιρεία, όμως θεωρώ ότι ακόμα και αυτή η επάνδρωσή της θα έπρεπε να γίνει με μετατάξεις από το δημόσιο τομέα και όχι με την ευκαιρία να προσλάβουμε και μερικούς και να κάνουμε μερικές συμβάσεις. Αρκετές συμβάσεις συμβούλων ή μετακλήτων υπαλλήλων έχουμε κάνει τον τελευταίο καιρό. Σαν Κυβέρνηση έχετε γίνει «πρωταθλητές» σε τέτοιου είδους ρυθμίσεις, έχοντας συστήσει περίπου εκατόν ογδόντα έξι καινούργιους κρατικούς φορείς τα τελευταία δυόμισι χρόνια. Ας μην είναι μία ακόμα ευκαιρία παχυλών μισθών ή άλλων πραγμάτων που σκανδαλίζουν τον κόσμο αλλά σκανδαλίζουν κι εμάς τους ίδιους, που βλέπουμε τα έξοδα του κρατικού προϋπολογισμού να αυξάνονται αντί να μειώνονται. Να είναι η αποκλειστική επάνδρωση της «ΉΛΙΟΣ ΑΕ» μόνο από υπαλλήλους του δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πρώτον, για τα θέματα του άρθρου 1, αυτά που διηγήθηκαν διάφοροι ομιλητές και εδώ και στην επιτροπή για τα ζητήματα της σημερινής κατάστασης στο χώρο των έξι χιλιάδων στρεμμάτων για τον κατατεταγισμό των λειτουργιών και των διάσπαρτων εγκαταστάσεων, εμείς θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι δεν είναι θέλημα θεού ούτε φυσική επιδημία. Είναι επιλογές και αποφάσεις των κυβερνήσεων των τελευταίων δέκα χρόνων. Απ' αυτήν την άποψη είναι αρκετά αποκριτικό και φαρισαϊσμός να σχιτριζετε τη σημερινή κατάσταση.

Το δεύτερο ζήτημα, είναι πάλι σε σχέση με το άρθρο 1 και το άρθρο 2. Η γενικευμένη χρήση στη νομοθετική δραστηριότητα της παρέκκλισης από τις κείμενες διατάξεις για όλο το φάσμα των διατάξεων, από τα πολεοδομικά χωροταξικά θέματα μέχρι το πυθμένα του αιγιαλού, αδειοδοτικά κ.ο.κ και ότι τελικά ο Υπουργός αποφασίζει, δεν υποδηλώνει, δεν αποτελεί έκφραση ταξικής ιδιοτέλειας προς χάρη των «βασιλιάδων» του μονοπωλιακού consortium; Δεν πιστοποιεί και δεν επαληθεύει με τρόπο ακαταμάχητο ότι ο σημερινός σκοπός του νομοσχεδίου είναι – κοιτάτε λέξεις – να συγκροτηθεί, να γίνει ενιαία πολεοδομική ωρίμανση του χώρου; Δεν συγκροτεί ότι το θέμα ουσιαστικά είναι να κατοχυρωθεί νομοθετικά η «εμφύτευση» ενός κερδοσκοπικού

πόλου στο χώρο των έξι χιλιάδων στρεμμάτων και των τριών χιλιομέτρων στην παραλιακή ζώνη που θα είναι πέρα και έξω από οποιαδήποτε διάταξη υπάρχει έως τώρα; Αυτά τα επιχειρήματα είναι ακαταμάχητα και δεν μπορούν να απαντηθούν. Ακριβώς γι' αυτό αντιλαμβανόμαστε την εκκωφαντική σιωπή σας.

Τι λέει το ΚΚΕ; Το ΚΚΕ λέει και προτείνει και είναι το μοναδικό κόμμα που προτείνει με τέτοιο συνεκτικό και φιλολαϊκό τρόπο ότι η διαμόρφωση, η ανάπτυξη, η διαχείριση και η συντήρηση του χώρου του Ελληνικού ως ενιαίου πάρκου υψηλού πρασίνου, λαϊκής αναψυχής και λαϊκής άθλησης κατά τη γνώμη μας είναι αναπτυξιακή επένδυση, επένδυση για τη λαϊκή ευημερία του λαού του Λεκανοπεδίου. Αυτό υποστηρίζει το ΚΚΕ. Η προοπτική αυτή, βέβαια, που προτείνουμε εμείς και αγωνιζόμαστε και παλεύουμε γι' αυτήν, είναι ανταγωνιστική και ασυμφιλίωτη με τη στρατηγική της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας που έχετε εσείς, που προτάσσετε πάνω απ' όλα τα καπιταλιστικά κέρδη για τη διαμόρφωση του χώρου σ' ένα «Μονακό του Αιγαίου». Είμαστε αντίθετοι και είναι ανταγωνιστική η δική μας πρόταση με τη δική σας ακριβώς, γιατί η δική σας πρόταση προϋποθέτει και απαιτεί τη διαίωξη της λαϊκής δυστυχίας. Οι αποφάσεις και οι πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου στο τέλος του Φεβρουαρίου είναι αρκετά εύγλωττες. Ας μην τις επαναλάβω.

Για τα άρθρα από 2 έως 9, όλα γίνονται κατά παρέκκλιση του συνόλου των κείμενων διατάξεων και αυτό είναι αποκαλυπτικό για τις στοχεύσεις, τις προτεραιότητες που προτείνουν ταξική μονομέρεια και την ιδιοτέλεια των στοχεύσεων αυτού του νομοσχεδίου. Πιστοποιούν αδιαμφισβήτητα ακόμα ότι μιλάμε για «αποστείρωση» του συνολικού χώρου από τις λαϊκές ανάγκες και προσδοκίες.

Για τα θέματα των άρθρων 10, 11 και 12, να επισημάνω ότι είπε ο κ. Υπουργός πως έχουμε μεγάλες εισαγωγές πετρελαίου. Άρα, πρέπει να κινηθούμε για να κάνουμε ηλιακή ενέργεια για να κάνουμε εξαγωγές. Και αντί να είμαστε εισαγωγέας ενέργειας να είμαστε εξαγωγέας ενέργειας. Κοιτάξτε μέγεθος σοφιστικής. Οι εισαγωγές αν δεν κάνω λάθος, γίνονται για να καλυφθούν εγχώριες ανάγκες. Άρα, η όποια στρατηγική για το θέμα αυτό, θα πρέπει να υποκαθιστά τις εισαγωγές ενέργειας με ανάπτυξη των εγχώριων ενεργειακών πόρων για να καλυφθούν οι εγχώριες ανάγκες. Αλλά στο άρθρο 10 λέει: «Ανάπτυξη, παραγωγή, εξαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για εξαγωγή». Και απ' αυτήν την άποψη είναι εύγλωττες και οι προτεραιότητες. Μαζί με τα άλλα, συγκροτούν την προσπάθεια του νομοσχεδίου να οργανωθεί η κερδοσκοπική ενεργειακή αγορά, βεβαίως κλείνοντας το μάτι υπέρ των βασιλιάδων της ενεργειακής αγοράς και ρίχνοντας κάπως τους πρίγκιπες.

Εμείς δεν συμμεριζόμαστε την άποψη του ΣΥΡΙΖΑ ότι το νομοσχέδιο είναι αντιαναπτυξιακό. Εμείς υποστηρίζουμε ότι είναι αναπτυξιακό με τα κριτήρια της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Το πρόβλημα που πρέπει να είμαστε σε θέση να βλέπουμε κατάματα, είναι ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη και τα κριτήριά της, τα κριτήρια του κέρδους των ιδιωτών που είναι αντικοινωνικά και άπληστα, δεν μπορούν να παντρευτούν με τις λαϊκές ανάγκες και προσδοκίες και στα θέματα της λαϊκής αναψυχής, λαϊκής άθλησης και πρασίνου.

Επιπρόσθετα υπάρχουν μερικά ζητήματα που θέλω να επισημάνουμε. Εμφανίστηκαν μια σειρά δήμαρχοι και κατέθεσαν τροπολογία. Είναι οι δήμοι πέριξ του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος». Αλλά η απορία μας – και μ' αυτήν την έννοια κάνουμε και κριτική στην πρωτοβουλία τους – είναι ότι αντί να απαιτήσουν τακτικά κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό, πρόσθετα κονδύλια για την προστασία και την αναβάθμιση της ζωής και των κοινωνικών υποδομών στους χώρους της ευρύτερης Μεσογείας, αποδέχονται την αμαρτωλή λογική των αντισταθμιστικών οφελών που παπαγαλίζουν οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι. Καταπίνουν, δηλαδή, το τυράκι της κυβερνητικής μεθόδευσης και έτσι επιτυγχάνεται η συσκότιση της αντιλαϊκής φάκας που στήνουν οι διατάξεις του νομοσχεδίου.

Ακόμα θέλουμε να επισημάνουμε, σε σχέση με μια σειρά ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, ότι ενώ υποστηρίζουν το γενικό προσανατολισμό του νομοσχεδίου, υπερθεματίζουν στα κριτήρια που νομοθετούνται, χειροκροτούν τις θεμελιώδεις ρυθμίσεις,

συγκινούνται με τη φλυαρία περί ανάπτυξης αλλά ζητούν να εξαιρεθούν οι διάφορες υποπεριπτώσεις -το λέμε καθαρά- για κυνικά ψηφοθηρικούς λόγους. Και το γεγονός ότι οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας διυλίζουν τον κώνωπα και καταπίνουν την κάμηλο, σχετίζεται με το ότι θέλει να ενσταλάξει στην ψυχή του λαού μας και των διαμαρτυρουμένων εκπροσώπων των μαζικών φορέων, το «φάε, κατάπιε όλη την πίτα των κριτηρίων της επιχειρηματικότητας, ανταγωνιστικότητας και της δημιουργίας κερδοσκοπικού πόλου και ζήτα μόνο εξαίρεση της περίπτωσης σου ή της υποπερίπτωσής σου».

Αντιλαμβάνομαστε τη μεγαλοψυχία του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας να απαιτήσει ανοχή προς τις προνοιακές δομές που ήδη υπάρχουν. Εμείς βάζουμε θέμα εγγυημένης μετεγκατάστασης, χρηματοδοτικά εγγυημένης. Εδώ ας μη γενικολογείτε.

Όσο και αν προσπαθείτε να εμφανίσετε την ανάπτυξη σαν μια άχρωμη και άοσμη νεράιδα, δεν θα μπορέσετε να κρύψετε ότι υπάρχει ο δρόμος της καπιταλιστικής ανάπτυξης που κουβαλάει μαζί της τη δυστυχία, όπως το μαυροπούλι κουβαλάει τη βροχή. Υπάρχει και ο δρόμος της φιλολαϊκής ανάπτυξης που βάζει σαν κριτήριο και εσώτατο νόμο το πώς αντιμετωπίζεις τα κοινωνικά προβλήματα και τα προβλήματα του περιβάλλοντος, με κριτήριο την ικανοποίηση των πολύμορφων σύγχρονων αναγκών.

Βεβαίως τα χρήματα υπάρχουν μόνο για τους επενδυτές. Και είναι σίγουρο το εξής πράγμα. Ο μεγάλος επενδυτής που επιμένει να είναι ως τα σήμερα αθέατος ζητάει τρία πράγματα. Ωραίες οι μακέτες, τα μπιμπλό, το συντριβανάκι, το καζίνο, το συγκρότημα πολυκατοικιών. Αλλά μετά τι λέει; Ζητάει λεφτά, φρέσκα δάνεια, νέα αφορολόγητα ορόσημα. Και προπαντός, θέλει πάμφθηνο προσωπικό. Το τοπόσημο, το δικό σας landmark, που θέλετε να το κάνετε και με τη μορφή του ουρανοξύστη που θα φαίνεται από το κρουαζιερόπλοιο που θα έρχεται από την Ύδρα έχει συγκεκριμένο χρώμα: 2 ευρώ την ώρα μικτά, για τις καθαρίστριες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Καλείται στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ, κ. Ηλίας Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Γενικώς θέλω να τονίσω ότι το νομοσχέδιο, όπως είπαμε και πριν, έχει τη δική του αναπτυξιακή-αντιαναπτυξιακή λογική - όπως θέλετε πείτε την- η οποία όμως όλα τα μεταθέτει στο μέλλον. Άρα, θα έχει πολύ περισσότερο ενδιαφέρον να δούμε ποιος θα είναι τελικά ο στόχος, τι θα έρθει στο τέλος, ούτως ώστε να μπορέσουμε να το κρίνουμε.

Εδώ όμως υπάρχουν ορισμένα χαρακτηριστικά. Παραδείγματος χάριν, προσετέθη από τον Υπουργό το εξής: Μέσα στους σκοπούς που θα μπορούν να υλοποιούνται θα είναι η έρευνα και η εκπαίδευση. Βέβαια, ζούμε μια εποχή που αυτές οι επενδύσεις γενικώς, δεν είναι πολύ αποδοτικές για την ελληνική κοινωνία. Παραδοσιακά η ελληνική κοινωνία και η ελληνική οικογένεια ξόδεψε πολλά χρήματα, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, για την εκπαίδευση των παιδιών. Με τη λογική αυτή υπήρχαν και οι σκέψεις ότι θα υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια ενδεχομένως στην περιοχή, θα δημιουργηθούν ερευνητικά κέντρα και όλα αυτά. Με τις παρούσες συνθήκες όμως, όλα αυτά μετατίθενται για το μέλλον ή είναι τελείως ακατανόητα. Αντιστοίχως στην Αμερική, αυτό που γινόταν -χρηματοδοτείτο σε ένα βαθμό και χρηματοδοτείται και τώρα- ήταν τα φοιτητικά δάνεια. Όσοι έχουν πάει εκεί τουλάχιστον μας μεταφέρουν ότι ο κανόνας είναι αυτός. Ότι σπουδάζουν με φοιτητικά δάνεια. Αυτό εδώ δεν συμβαίνει.

Αναφέρθηκε -και συμφωνούμε με αυτό που είπε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας- να απαγορευθεί η δυνατότητα δημιουργίας καζίνο εκεί στην περιοχή, έχουμε πολλά καζίνο στην Ελλάδα, δεν χρειάζονται άλλα. Και δεν χρειάζεται το πρότυπο ζωής που περνάμε. Δεν μπορούμε να μετατρέψουμε υπό το πρόσχημα της κοινωνικής κρίσης την Αθήνα, σε Λας Βέγκας.

Για το θέμα του τοπόσημου που είπε ο προλαλήσας ομιλητής θέλω να πω ότι το τοπόσημο πρέπει να έχει κάποια σχέση με την αρχιτεκτονική ελληνική παράδοση. Θα πρέπει να μπει μέσα αυτό ως όρος. Αν είναι να έχουμε ένα κουτί, έναν ουρανοξύστη ο οποίος επειδή θα φαίνεται από μακριά θα καθορίζει και την πε-

ριοχή, νομίζω ότι μας οδηγεί σε λάθος κατεύθυνση. Πρέπει να είναι κάτι που θα έχει σχέση με την Ελλάδα. Αυτό είναι πολύ βασικό.

Για το άρθρο 1, για την έρευνα και την εκπαίδευση τα έχουμε πει.

Στο άρθρο 2, βλέπουμε ότι διαρκώς υπάρχει σταδιακή αύξηση του συντελεστή δόμησης. Όλες οι παρεμβάσεις που έγιναν και από την επιτροπή και αυτές που έγιναν και αυτές που έγιναν τώρα από τον Υπουργό, πάνε σε μεγαλύτερη αύξηση συντελεστή δόμησης. Αυτό το πρότυπο, πάνω στο οποίο χτίστηκαν ενδεχομένως και περιουσίες, νομίζω ότι έχει οδηγήσει τις ελληνικές πόλεις σ' αυτήν την πολύ άσχημη όψη. Νομίζω ότι δεν πρέπει να είναι το μοναδικό κριτήριο που θα δίνεται. Πρέπει να κοιτάξετε πιο πολύ την ποιότητα των κτηρίων παρά την ποσότητα, τα πολλά τετραγωνικά. Άρα, η σταδιακή αύξηση του συντελεστή δόμησης, δεν ξέρω αν κάνει πιο ελκυστική από ποσοτικής πλευράς την επένδυση. Πάντως δεν την κάνει από πλευράς ποιοτικού αποτελέσματος που θα προκύψει.

Στην παράγραφο 8β του άρθρου 2, κάνετε αυξημένο συντελεστή δόμησης για απόδοση στο Πράσινο Ταμείο. Το 50% της διαφοράς αυτής θα πάει στους δήμους και το 30% στους δήμους της περιοχής του νέου αεροδρομίου.

Εδώ, όμως, νομίζω ότι πρέπει -και σας το είπα και στην επιτροπή- να βρεθεί κάποιος μόνιμος μηχανισμός. Εδώ, αυτό που προβλέπεται είναι μια εφάπαξ καταβολή, πληρώνεται η διαφορά του συντελεστή δόμησης. Δεν ξέρω πόση είναι αυτή. Φαντάζομαι ότι δεν είναι και κανένα εξωφρενικό ποσό. Πληρώνεται αυτή η εφάπαξ εισφορά στο Πράσινο Ταμείο, πηγαίνει στους δήμους και από εκεί και πέρα τελειώνει. Πρέπει να υπάρχει ένα μόνιμο έσοδο για τους δήμους από τη λειτουργία αυτής της περιοχής, γιατί και τα έξοδα που θα έχουν οι όμοροι δήμοι, αλλά και οι άλλοι δήμοι, είναι μόνιμα. Δεν είναι μια εφάπαξ καταβολή και να τελειώνουμε.

Στο άρθρο 4, έχουμε την παραχώρηση του αιγιαλού με ό,τι αυτό σημαίνει. Δεν ξέρω αν είναι κάποια εμμονή ελληνική, αλλά είναι εμμονή των ελληνικών νόμων και των Ελλήνων νομοθετών μέχρι τώρα. Νομίζω ότι πρέπει να γίνει σεβαστή αυτή η περιοχή και εφόσον το μέτωπο είναι αρκετά μεγάλο, εδώ υπάρχει ένα ζήτημα υπό ποίους όρους γίνεται αυτή η παραχώρηση. Θα είναι για αποκλειστική χρήση; Δηλαδή, αν γίνει κάποιο ξενοδοχείο εκεί, εφόσον του παραχωρείται κατ' αυτόν τον τρόπο η χρήση του αιγιαλού, θα μπορεί να έχει αποκλειστική χρήση, να την κρατάει μόνο για τους πελάτες του ή θα έχουμε πάλι τα γνωστά φαινόμενα να πηγαίνουν οι δήμαρχοι και όλα αυτά που γίνονταν κάποτε με τις πλαζ και με τα ξενοδοχεία, τα οποία προσπαθούσαν να σταματήσουν αυτήν την κατάχρηση;

Στο άρθρο 6, δημιουργείται το γραφείο Ελληνικού, το οποίο θα έχει είκοσι πέντε θέσεις και θα ασχολείται με ο,τιδήποτε ως υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών. Θα πρέπει αυτό να έχει συγκεκριμένο χρόνο και κάποτε να εκπεύσει η λειτουργία του. Δεν είναι δυνατόν να μπει μια υπηρεσία, η οποία όταν θα έχει τελειώσει το αντικείμενο της, αυτή να συνεχίζει να υπάρχει απλώς και μόνο για να μισθοδοτεί τους υπαλλήλους. Πρέπει να το βάλετε μέσα στο νόμο, γιατί όλες οι δραστηριότητες που έχει, είναι κατά τη περίοδο που θα εκδοθούν οι οικοδομικές άδειες, να μπορέσουν να ενημερωθούν οι επενδυτές. Πιστεύω ότι σ' ένα χρονικό διάστημα τεσσάρων - πέντε ετών θα έχει τελειώσει αυτή η διαδικασία, δεν θα χρειάζεται συνεχώς. Άρα, πρέπει κάποτε να σταματήσει αυτό το πράγμα, για να μην ερχόμαστε πάλι μετά από πιέσεις, όπως γίνεται τώρα με τους δύο χιλιάδες εκατόν σαράντα επτά φορείς του δημοσίου, να συγχωνεύονται, καταργούνται, κ.λπ.. Πιστεύω ότι σίγουρα θα υπάρχουν και κάποιοι που έχουν αντικείμενο, αλλά δυστυχώς τους παίρνει η μπάλα και αυτούς μαζί με τους άλλους, γιατί δεν υπάρχει ο απαιτούμενος χρόνος για τον κατάλληλο έλεγχο.

Στο άρθρο 8, είναι σωστή η παραμονή των υπηρεσιών, η οποία γίνεται. Νομίζω ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες γίνεται αυτή η ρύθμιση δεν είναι πλήρεις και γι' αυτό πρέπει να παραμείνουν και οι κοινωνικές υπηρεσίες, όπως αυτά που έχουμε δει με τα παιδιά, κ.λπ., τα οποία παραμένουν εκεί. Είναι μια υπηρεσία που παρέχεται, έστω από ιδιωτικό φορέα, η οποία δεν είναι εύκολο

να βρει στέγη κάπου αλλού. Άρα, νομίζω ότι όλα αυτά πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Περνάω στο θέμα του προγράμματος «Ήλιος». Στο άρθρο 13 στην παράγραφο 3, υπάρχει μια διατύπωση περί στρατηγικού επενδυτή. Λέτε ότι μετά την έκδοση των οικείων αδειών παραγωγής και εγκατάστασης σταθμών, η εταιρεία συμπράττει κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 28 με στρατηγικό επενδυτή για την υλοποίηση των σταθμών παραγωγής. Εδώ πέρα νομίζω ότι η διαδικασία να μπει ένας στρατηγικός επενδυτής είναι λανθασμένη, γιατί βάζει έναν πολύ συγκεκριμένο όρο. Υποτίθεται ότι θα είναι ένας ο στρατηγικός επενδυτής. Δεν ξέρω. Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα κάποια απάντηση για το συγκεκριμένο. Λέει ότι θα γίνει η αδειοδότηση και κατόπιν θα επιλεγεί ένας στρατηγικός επενδυτής. Αυτό, όμως, που κάνετε στα προηγούμενα άρθρα, είναι να έχετε πολλές διαφορετικές εταιρείες. Πώς θα είναι ένας ο στρατηγικός επενδυτής και πολλές οι εταιρείες; Νομίζω ότι πρέπει να υπάρχει ένας ή περισσότεροι στρατηγικοί επενδυτές, ούτως ώστε να μπορεί να υπάρχει αυτή η ευχέρεια. Αυτό να μείνει στην ελευθερία του Υπουργείου. Κακώς διατυπώνεται έτσι, γιατί υποτίθεται ότι θα υπάρξει ένας στρατηγικός επενδυτής για ένα τεράστιο project, που δεν νομίζω ότι θα μπορέσει να υπάρξει ένας στρατηγικός επενδυτής, θα έχετε δυσκολία να τον βρείτε.

Κλείνω με την παράγραφο 6β του ίδιου άρθρου, όπου πάλι εκεί όταν υπογράφεται ειδική σύμβαση μεταξύ της εταιρείας παραγωγού για διάρκεια είκοσι πέντε ετών μέσα στη σύμβαση μπαίνει ότι θα είναι είτε στατιστική είτε φυσική μεταφορά. Επειδή, όμως, η μορφή του σχεδίου είναι τέτοια που μπορεί να ξεκινήσει με στατιστική...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Για τον «Ήλιο» λέτε τώρα;

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ναι, για τον «Ήλιο». Είναι στο άρθρο 13 παράγραφος 6β. Λέει αν είναι στατιστική ή φυσική η μεταφορά. Επειδή όπως είπαμε -θα ξεκινήσει και θα υλοποιηθεί το σχέδιο, θα ξεκινήσει κατ' αρχάς μάλλον με στατιστική μεταφορά...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Σε κάθε...

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ναι, αλλά εδώ λέει μετά την έκδοση των οικείων αδειών παραγωγής, θα υπάρχει ένας στρατηγικός επενδυτής. Άρα, ένας ή περισσότεροι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Σε κάθε άδεια.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ένας για την κάθε άδεια. Εντάξει, αλλά εδώ όπως είναι διατυπωμένο φαίνεται ότι θα είναι ένας ο στρατηγικός επενδυτής. Εφόσον, βέβαια, κάνετε τη δήλωση αυτή, διευκρινίζεται.

Στο θέμα της στατιστικής ή φυσικής μεταφοράς, να υπάρχει η δυνατότητα όταν υπάρχει κατ' αρχάς στατιστική, εκτός αν αλλάξουν οι συνθήκες να γίνει και φυσική μεταφορά, να μην απαιτείται γραφειοκρατικά ξανά αλλαγή, εάν μετά θέλει να κάνει φυσική μεταφορά. Λέει μάλιστα για είκοσι πέντε χρόνια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με την ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, την προηγούμενη εβδομάδα παραιτήθηκαν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας. Ο παραιτηθείς Πρόεδρος, ο κ. Πολύζος, χρησιμοποίησε πολλά παραδείγματα για τους λόγους παραίτησής του, ένας εκ των οποίων ήταν η εντατική ανάπτυξη στο Ελληνικό, η οποία ισοδυναμεί με την κατασκευή εξήντα εμπορικών κέντρων, δεδομένου ότι το Mall στη Νερατζιώτισσα είναι εξήντα τρεις χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα.

Στην ανακοίνωσή του το ΥΠΕΚΑ, αφού έκανε δεκτές τις παραιτήσεις των μελών του ΔΣ, μιλάει για επιστημονικές αγκυλώσεις. Επιστημονικές αγκυλώσεις οι απόψεις και οι προτάσεις των φορέων, κύριε Υπουργέ, επειδή προφανώς δεν εξυπηρετούν τα

δικά σας σχέδια. Πιο πριν όταν τοποθετηθήκατε επί της αρχής, μιλήσατε για μια χρυσή τομή και ότι προσπαθήσατε να συνταιριάξετε όλες τις απόψεις καταθέτοντας το νομοσχέδιο για το Ελληνικό. Νομίζω ότι μας κοροϊδεύετε γιατί αναρωτιέμαι: Λάβατε υπ' όψιν τίποτα από τις προτάσεις και τις μελέτες που σας κατέθεσαν τα πανεπιστήμια ή οι τοπικές κοινωνίες ή οι τοπικές αυτοδιοικήσεις; Λάβατε υπ' όψιν ή ακούσατε μάλλον τις φωνές τους, για τους ελεύθερους και τους κοινόχρηστους χώρους που οφείλουν να είναι προσβάσιμοι απ' όλους; Λάβατε υπ' όψιν τίποτα από τους επιστήμονες και τους φορείς για τη μη δημιουργία νησίδων μέσα στη θάλασσα, για τα κτήρια και τις κατοικίες που θέλετε να φτιάξετε, ενώ υπάρχουν σπίτια και κατοικίες και μαγαζιά σ' όλη την Αθήνα που είναι ανοίκιαστα και είναι άδεια; Λάβατε υπ' όψιν τίποτα για τους οργανισμούς που τους στέλνεται εξώσεις για να φύγουν, χωρίς μάλιστα να έχετε προβλέψει και τη μετεγκατάστασή τους; Ακόμα, λοιπόν και στη διαχειριστική λογική σας δεν δέχεστε ούτε καν αυτά, ούτε ότι μπορεί να σωθεί και το ελάχιστο από αυτήν την πολιτική της αγοράς, την οποία υπηρετείτε.

Οπότε προχωρώ στην κριτική μου επί των άρθρων και σ' ό,τι αφορά το πρώτο κομμάτι για το Ελληνικό. Ήδη, κύριε Υπουργέ, από το άρθρο 1, κάνετε σαφείς τις προθέσεις σας, αναφερόμενος στο σκοπό έντονου δημοσίου συμφέροντος, της αξιοποίησης της έκτασης του πρώην αεροδρομίου. Και αυτός δεν είναι βέβαια η βελτίωση των περιβαλλοντικών συνθηκών στο μητροπολιτικό συγκρότημα της Αθήνας αλλά το γέμισμα του βαρελιού δίχως πάτο που λέγεται δημόσιο χρέος της χώρας. Κάνετε λόγο για απόδοση στο ευρύτερο μητροπολιτικό συγκρότημα της πρωτεύουσας χώρων πρασίνου και αναψυχής, καθώς και πολιτιστικών, αθλητικών, τουριστικών, εκπαιδευτικών και κοινωνικών υποδομών υψηλής ποιότητας. Όλα αυτά, βεβαίως, θα είναι ιδιωτικά και θα προσφέρονται με το αζημίωτο σ' όσους από τους πολίτες μπορούν να καταβάλλουν και το απαιτούμενο τίμημα. Η αξιοποίηση, λοιπόν, του παραλιακού μετώπου και η στροφή της πόλης προς τη θάλασσα, μπορεί για κάποιον αδαή να σημαίνει ότι επιτέλους οι κάτοικοι αυτής της πόλης θα μπορούν να απολαμβάνουν τις παραλίες και τη θάλασσα της, επί της ουσίας όμως, σημαίνει επέκταση της πόλης και μέσα στη θάλασσα, αφού θα υπάρχουν αντιπροσκρούσεις και μπαζώματα.

Από το άρθρο 2, προκύπτει ότι το μόνο σχέδιο που υπάρχει, είναι η εξυπηρέτηση των επιθυμιών -όποιες μπορεί να είναι αυτές- των υποψήφιων επενδυτών. Προβλέπεται ο διαχωρισμός σε ζώνες πόλεων δόμησης και ανάπτυξης, χωρίς να υπάρχει κανένα σκεπτικό για το συσχετισμό των ζωνών αυτών μεταξύ τους ούτε για τις τοπικές ανάγκες ούτε και για το ποσοστό της κάθε ζώνης της έκτασης.

Ειδικά για τις ζώνες ανάπτυξης στην παράγραφο 3α' προβλέπονται όλες οι χρήσεις του κόσμου γνωστές και ως χρήσεις που προβλέπονται από τον εφαρμοστικό νόμο.

Στην παράγραφο 3β', ορίζονται οι συντελεστές δόμησης που φτάνουν μέχρι και το κτηνώδες 2,2. Αν σκεφτούμε ότι με το ν. 1337/1983 ορίζεται μέγιστος συντελεστής δόμησης το 0,8 για τις επεκτάσεις του σχεδίου πόλης, ενώ με το άρθρο 8 του ν. 2508/1997 ορίζονται μέγιστοι συντελεστές δόμησης 0,8 γενικώς, 1,6 βιομηχανία - βιοτεχνία, 1,2 χονδρεμπόριο, 0,6 τουρισμός, νομίζουμε ότι γίνεται απολύτως κατανοητός ο παραπάνω χαρακτηρισμός.

Στην παράγραφο 8α' προβλέπεται η δυνατότητα προσαύξησης έως και 20% του συντελεστή, την ίδια στιγμή που το ποσοστό κάλυψης στο σύνολο της έκτασης φτάνει στο 35%. Πώς τεκμηριώνεται η ανάγκη γι' αυτό; Δεν φτάνουν οι συντελεστές δόμησης του εφαρμοστικού νόμου;

Στην παράγραφο 3, περίπτωση ε', περιγράφεται το κομμάτι που προορίζεται για το πάρκο. Πρόκειται για μόνο δύο χιλιάδες από τη συνολική έκταση των έξι χιλιάδων διακοσίων στρεμμάτων, από τα οποία το 10%, θα καλύπτεται με κτήρια και άλλες μόνιμες εγκαταστάσεις και στο υπόλοιπο θα υπάρχουν χρήσεις πρασίνου, αλλά και τουρισμού, αναψυχής, πολιτισμού και πρότυπων αστικών υποδομών.

Φαίνεται, λοιπόν, ξεκάθαρα τι ακριβώς έχετε στο μυαλό σας όταν χρησιμοποιείτε τη λέξη «πάρκο».

Στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, προβλέπεται η σύμφωνη

γνώμη μιας διεθνούς επιτροπής εμπειρογνομόνων ως απαραίτητη προϋπόθεση έγκρισης του σχεδίου.

Έλεος, κύριε Υπουργέ, πια με αυτές τις περσόνες διεθνούς κύρους που μας φορτώνετε κάθε φορά και που τους ακριβοπληρώνουμε, για να πουλάτε μούρη, λες και κουνάτε καθρεφτάκια σε ιθαγενείς.

Αν θέλετε, πραγματικά, να συνυπολογίζεται και η γνώμη σοβαρών επιστημόνων -που δεν θέλετε- ο τεχνικός κόσμος της χώρας μας έχει πάρα πολλούς τέτοιους, που μπορούν και να εκφράσουν μία σοβαρή άποψη και να βοηθήσουν, αν τους ζητηθεί. Στην παράγραφο 6, βλέπουμε να απουσιάζει πλέον η πρόβλεψη για γνωμοδότηση από αρμόδιο όργανο του Συμβουλίου της Επικρατείας και αναρωτιόμαστε τι σημαίνει αυτό.

Στην παράγραφο 7β', αγνοείται πλήρως η νομοθεσία για την οριοθέτηση των ρεμάτων. Αυτό δεν θα έχει καθόλου ευχάριστες συνέπειες, όπως έχουμε πει ξανά στο παρελθόν, όπως σας είπαμε και στην επιτροπή.

Στην παράγραφο 8, όσον αφορά την προσαύξηση του συντελεστή κατά 20%, προβλέπεται ότι το 50% της υπεραξίας που προκύπτει, θα πηγαίνει στο Πράσινο Ταμείο και θα μοιράζεται στους όμορους δήμους, στους Δήμους Αθηνών και Πειραιώς και στην Περιφερειακή Ένωση Δήμων Αττικής.

Από τη μία αδιαφορείτε πλήρως για το αίτημα της τοπικής αυτοδιοίκησης για πάρκο και από την άλλη επιχειρείτε να τους χρυσάσετε το χάπι, δίνοντάς τους κάτι αντισταθμιστικά, ενώ επί της ουσίας δεν τους δίνετε καν μέρος της υπεραξίας για το σύνολο του σχεδίου, αλλά μόνο για την υπεραξία που προκύπτει από την αύξηση των συντελεστών δόμησης, ενώ γενικά δεν υπάρχει καμία αναφορά για την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών, κοινωνικών και οικονομικών επιπτώσεων που θα έχει αυτό το μέγα σχέδιο σε τοπικό επίπεδο.

Επίσης, η αναφορά σε χρηματοδότηση με αυτά τα χρήματα προγραμμάτων κοινωνικής κατοικίας τη στιγμή που κλείνετε τον ΟΕΚ, μόνο σαν κοροϊδία μπορεί να ακουστεί.

Στο άρθρο 3, περιγράφεται η fast track εφαρμογή του σχεδίου ολοκληρωμένης ανάπτυξης. Με τη συγκεκριμένη κοινή υπουργική απόφαση παρακάμπτονται υπηρεσίες και διαδικασίες, συμπεριλαμβάνονται προθεσμίες, περιτεύει η περιβαλλοντική αδειοδότηση, ενώ προβλέπονται και μπαζώματα στη θάλασσα, που θα επιτρέπουν την οικοδόμηση.

Αυτή η ρύθμιση, πάει πακέτο με το επόμενο άρθρο το άρθρο 4, το οποίο περιγράφει τα περί παραχώρησης του αιγιαλού και της παραλίας.

Στα άρθρα 5 και 6, συνεχίζεται το fast track με τις άδειες δόμησης και κατεδάφισης και τις υπερεξουσίες που δίνετε στο γραφείο Ελληνικού, παρακάμπτοντας μια σειρά από υπηρεσίες.

Αυτό που πρέπει να κατανοήσουμε είναι το θράσος, όταν στο άρθρο 8, πετάτε στο δρόμο μια σειρά από υπηρεσίες του δήμου, μια σειρά από κέντρα κοινωνικής πρόνοιας, προπονητήρια, ομοσπονδίες, ερευνητικά κέντρα, το ΕΚΑΒ, τον ΟΚΑΝΑ, συλλόγους, το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων, που στεγάζονταν μέχρι σήμερα στο χώρο του πρώην αεροδρομίου, ενώ δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη, καμμία μέριμνα, για το πού θα μετεγκατασταθούν.

Όταν η κοινωνική πολιτική συμπιέζεται, είναι τουλάχιστον τραγικό να αφήνετε άστεγες και να καταδικάζετε σε κλείσιμο δομές, που μπορούν να λειτουργήσουν ως αντιστάθμιση σε μια εποχή που υπάρχει ανάγκη πιο πολύ από ποτέ -φυσικά δεν θέλετε ούτε καν σε αυτά να απαντήσετε- σχεδιασμένα προς όφελος της κοινωνίας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» κι ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 4ο Γυμνάσιο Χαριλάου Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ντινόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Γιατί, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μετά είστε εσείς, κατόπιν της αλλαγής που συμφωνήσατε.

Ορίστε, κύριε Ντινόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στην υπόθεση του Ελληνικού, αγαπητοί συνάδελφοι, μπαίνει κι ένα, κατά την άποψή μου, πολύ σημαντικό ηθικό και κοινωνικό θέμα. Στην έκταση αυτή, η οποία είναι το παλιό Χασάνι, όταν απαλλοτριώθηκε κι όταν έφυγαν από εκεί οι πρόσφυγες, έγιναν όλες αυτές οι ενέργειες από την τότε κυβέρνηση, στις αρχές της δεκαετίας του '50, διότι ήταν αναγκαίο να δημιουργηθεί ένα σημαντικό κοινωνικό έργο, ένα έργο, δηλαδή, το οποίο έγινε για το κοινό καλό, το αεροδρόμιο του Ελληνικού.

Προκειμένου, λοιπόν, να γίνει ένα έργο, το οποίο απευθυνόταν στο σύνολο της κοινωνίας, οι άνθρωποι οι οποίοι ήταν εκεί, έχασαν στην ουσία τις περιουσίες τους, διότι και αυτά τα οποία πήραν ως αποζημιώσεις ήταν μικροποσά.

Έρχεται, λοιπόν, η ελληνική πολιτεία ύστερα από πενήντα, εξήντα χρόνια να δώσει αυτήν την ίδια έκταση, την οποία απώλεσαν οι τότε μικροϊδιοκτήτες και πρόσφυγες, πού; Να την εκμεταλλευτεί όχι για το κοινό καλό, αλλά στην ουσία να τη δώσει σε ιδιωτικά συμφέροντα.

Πρόκειται, λοιπόν, για τον πυρήνα μιας πολιτικής, η οποία είναι φανερό ότι είναι κοινωνικά απολύτως άδικη.

Και επειδή τόσα πολλά λέμε για την ανάπτυξη, θέλω να σας θυμίσω ότι εκτός από το φαινόμενο, τέλος πάντων, της οικονομικής κρίσης που βιώνει η χώρα μας, υπάρχει και το φαινόμενο του θερμοκηπίου, υπάρχει και το θέμα του περιβάλλοντος, το οποίο φαίνεται να αγνοούμε τελείως.

Κι εγώ ρωτώ για παράδειγμα: Με αυτήν την έννοια που ο ελεύθερος χώρος του Ελληνικού, με μία διαδικασία όχι fast track, αλλά super fast track, παραχωρείται με τον τρόπο που παραχωρείται σε συγκεκριμένα ή εν πάση περιπτώσει σε κάποια οικονομικά συμφέροντα, εγώ θα σας πω και κάτι άλλο: Γιατί να μη δώσουμε και τον Εθνικό Κήπο; Καλύτερο φιλέτο είναι ο Εθνικός Κήπος. Περισσότερα λεφτά θα πάρουμε.

Και ρωτώ: Αν τότε, το 19ο αιώνα -νομίζω ότι ήταν επί Όθωνος- που αποφασίστηκε να δημιουργηθεί ο Εθνικός Κήπος, δεν είχε ληφθεί αυτή η απόφαση και αντί να δημιουργηθεί ο Εθνικός Κήπος είχαν γίνει εκεί κτήρια, για παράδειγμα, όπως στην υπόλοιπη περιοχή της πλατείας Συντάγματος, εμείς σήμερα, το 2012, τι θα λέγαμε; Θα λέγαμε ότι είναι καλύτερα που έγιναν τα κτήρια, ή μήπως είναι καλύτερα που υπάρχει ο Εθνικός Κήπος;

Μήπως, λοιπόν, παρά το γεγονός ότι όλοι, πράγματι, βιώνουμε μία τέτοια αγωνία ώστε να υπάρξει η πολυπόθητη επανεκκίνηση της οικονομίας για να οδηγηθούμε στην ανάπτυξη, για να μπορέσουμε επιτέλους να ξεφύγουμε από αυτόν το φαύλο κύκλο της ύφεσης, που μας καταδίκασαν οι πολιτικές οι οποίες ακολουθήθηκαν από το ΠΑΣΟΚ αυτά τα δύο χρόνια, θα πρέπει να σκεφτούμε και λίγο πιο μακροπρόθεσμα; Διότι η υπόθεση του περιβάλλοντος -και θα πω κάτι που έχει ακουστεί πάρα πολλές φορές- είναι μία υπόθεση που δεν αφορά αυτήν τη γενιά, δεν αφορά αυτήν την Κυβέρνηση, δεν αφορά αυτήν την κοινοβουλευτική περίοδο. Μιλάμε σε επίπεδο δεκαετιών, ίσως και περισσότερο, σε επίπεδο αιώνων. Φαντάζεστε πόσο καλύτερα θα αισθάνονταν τα εγγόνια και τα δισέγγονα ημών, όταν εκεί πέρα, αντί να υπάρχουν τα καζίνο, τα ξενοδοχεία ή και εγώ δεν ξέρω τι άλλο, υπάρχουν ένας αντίστοιχος εθνικός κήπος;

Θέλω να πω, επίσης και κάτι άλλο. Πόσο ελήφθησαν υπ' όψιν οι απόψεις και οι συνέπειες που θα έχει αυτό το επενδυτικό σχέδιο -ας το χαρακτηρίσω έτσι- για τις τοπικές κοινωνίες; Διότι, βεβαίως, εκτός από τους αριθμούς, υπάρχουν και οι άνθρωποι.

Δηλαδή, εάν δημιουργηθούν εκεί πέρα υπερκαταστήματα, όσο και αν αυτά είναι αποδεκτά στο πλαίσιο μιας ιδιωτικής οικονομίας, έχουμε αναρωτηθεί τι συνέπειες θα υπάρχουν για τις τοπικές οικονομίες, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Αυτοί, δηλαδή, είναι εκτός κύκλου ανάπτυξης; Εκτός κύκλου οικονομίας είναι,

για παράδειγμα, ένα ψιλκατζίδικο ή ένα μπακάλικο στον Άλμιο, στη Γλυφάδα, στο Ελληνικό;

Σε κάθε περίπτωση, η υπόθεση αυτή του Ελληνικού, έτσι όπως έρχεται με μία διαδικασία -όπως, τέλος πάντων, είναι αυτή η διαδικασία, πάρα πολύ γρήγορη και χωρίς να υπάρχει και η αναγκαία χρονική περίοδος να προηγηθεί για να γίνει και ένας γόνιμος διάλογος- είναι και ένα κλασικό δείγμα της αναξιοπιστίας -για να μη χρησιμοποιήσω βαρύτερους όρους- της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ.

Εγώ θυμάμαι -και αυτό πια είναι, πώς να το πει κανείς, η κορωνίδα της αναξιοπιστίας σας- ότι το πρώτο πράγμα που έκανε ο τότε πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου, μόλις έγινε κυβέρνηση, ήταν να πάει να επισκεφθεί το παραλιακό μέτωπο μαζί με τον Ασεμπίγιο. Κάπως έτσι έλεγαν εκείνο τον αρχιτέκτονα, ο οποίος δήθεν θα έδινε δωρεάν τις συμβουλές και τελικά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Αθεμπίγιο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, εσείς είστε και ιταλο-ισπανομαθής, κύριε Υπουργέ. Όμως, δεν είναι για αστεία.

Ο Ασεμπίγιο ή Αθεμπίγιο οικονομήσε τα 250.000, ενώ δήθεν θα μας έκανε τζάμπα τη μελέτη. Εσείς λέγατε για πάρκο και αξιοποίηση του παραλιακού μετώπου. Αυτό εννοούσε ο κ. Παπανδρέου; Αυτήν την αξιοποίηση εννοούσε; Αυτή ήταν η «πράσινη» ανάπτυξη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Μπορώ να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, μη διακόπτετε τον ομιλητή.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μισό λεπτό. Αν «πράσινη» ανάπτυξη εννοούσατε την τσόχα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Μπορώ να σας κάνω μία ενημέρωση;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, αφήστε με να τελειώσω και μετά. Σας ενοχλούν αυτά. Το αντιλαμβάνομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε. Μπορείτε να ζητήσετε το λόγο.

Ολοκληρώστε, κύριε Ντινόπουλε.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Έτσι κι αλλιώς λίγος είναι ο χρόνος.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι αν εννοούσατε «πράσινη» ανάπτυξη -που παραμυθιάζατε τον ελληνικό λαό μαζί με το λεφτά υπάρχουν πριν από τις εκλογές του 2009- τα καζίνο και την τσόχα, λυπάμαι, αλλά δεν νομίζω ότι αυτό ανταποκρίνεται στις επιθυμίες, όχι μόνο των τοπικών κοινωνιών αλλά και ευρύτερα της ελληνικής κοινωνίας.

Για να μη μιλήσω, βεβαίως, για όλη αυτήν την πρεμούρα να φύγουν αθλητικοί σύλλογοι. Έτυχε προχθές και παραβρέθηκα σε μία συγκέντρωση, η οποία έγινε στο Δημαρχείο του Ελληνικού. Ήταν σύλλογοι, ήταν αθλητές, τους οποίους μέσα σε μια νύχτα -σήμερα έβλεπα στην τηλεόραση άτομα με ειδικές ανάγκες- τους διώχνουμε. Δεν μπορούν να είναι εκεί ακόμα και αν προχωρήσει αυτό το σχέδιο; Μην αυταπατάσθε, δεν πρόκειται εύκολα να προχωρήσει αυτό. Τι σας πειράζει, δηλαδή, να λειτουργεί και ένας αθλητικός σύλλογος εκεί πέρα ή να είναι και πέντε παιδάκια με ειδικές ανάγκες μέσα στο χώρο; Θα εμποδίσουν, μήπως, όλους αυτούς που θα εκπονήσουν τις μελέτες της τσόχας, των καζίνο ή δεν ξέρω και εγώ τι άλλο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**.)

Θέλω να πω ότι σίγουρα είμαστε σε μία χρονική συγκυρία που ο,τιδήποτε μπορεί να έχει έναν αναπτυξιακό χαρακτήρα είναι πολύτιμο ευρύτερα για την ελληνική κοινωνία, όχι, όμως, με αυτόν τον τρόπο, όχι με έναν τρόπο, ο οποίος προσιδιάζει προς μία μέθοδο όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και για κάποια οικονομικά συμφέροντα τα οποία, βεβαίως, εξ' ορισμού θα είναι και τα πλέον ωφελημένα από όλη αυτήν την ιστορία.

Κάποτε, πάλι επί των ημερών σας, είχαμε το συνάδελφό σας, τον κ. Παμπούκη, ο οποίος μας μίλαγε για δήθεν εμίρηδες. Τώρα,

αυτοί οι εμίρηδες ποιοι θα είναι και μην τυχόν μιλάνε και την ελληνική γλώσσα, δεν το ξέρω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι σε κάθε περίπτωση, πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας ότι, παρά τις όποιες νομοθετικές πρωτοβουλίες, η υπόθεση του Ελληνικού δεν είναι μία υπόθεση που κλείνει εδώ, αντιθέτως, ανοίγει. Επίσης, πολλά είναι ακόμα αυτά, τα οποία μπορούν να γίνουν επί της ουσίας, έτσι ώστε να διασωθεί όσο το δυνατόν περισσότερη ελεύθερη έκταση, γιατί -όπως είπα- και σε τελική ανάλυση είναι μία υποχρέωση που έχουμε γενικότερα ως πολιτικό σύστημα απέναντι στις επερχόμενες γενιές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Να το καταψηφίσετε, όμως, το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αργύρη Ντινόπουλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, σας ακούω για μία σύντομη παρέμβαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Καμμία παρέμβαση δεν θέλω να κάνω. Θέλω, απλώς, να ενημερώσω το συνάδελφο, που μόλις κατήλθε του Βήματος, ότι από το 1994 και μετά, όταν ξεκίνησε η διαδικασία επισήμως, προκειμένου να κατασκευασθεί το νέο αεροδρόμιο στα Σπάτα, έχουν εκπονηθεί πάνω από δέκα μελέτες είτε με τη μορφή μελετών από γραφεία μελετητικά είτε ως ερευνητικές μελέτες που πληρώθηκαν σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Σας πληροφορώ ότι για όλες αυτές, ήταν πολλαπλάσια η αμοιβή από αυτά που είπατε για τη μελέτη του συγκεκριμένου αρχιτέκτονα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο συνάδελφος, ο κ. Δημήτριος Κουσελάς, Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Με συγχωρείτε. Δεν υπάρχει ούτε λεπτό, ούτε δευτερόλεπτο. Δεν το προβλέπει ο Κανονισμός.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι και το προσωπικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Ντινόπουλε, δεν έχετε το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε, αλλά το σχέδιό μας είπατε ότι θα γίνει τζάμπα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Ντινόπουλε, δεν σας ακούει κανείς.

Ορίστε, κύριε Κουσελά, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και το συνάδελφο, τον κ. Μουσουρούλη, για τη διευκόλυνση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το μεγαλύτερο στοίχημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε το επόμενο χρονικό διάστημα, είναι να σπάσουμε, επιτέλους, το φαύλο κύκλο της ύφεσης και να μπούμε στο δρόμο της ανάπτυξης. Η προσπάθεια αυτή, όμως, απαιτεί σχέδιο και συγκεκριμένες μεγάλης κλίμακας πρωτοβουλίες, τόσο σε κεντρικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Τέτοιες ευρείας κλίμακας πρωτοβουλίες, νομίζω ότι περιλαμβάνονται σ' αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Πρόκειται για σχεδιασμένες, αναπτυξιακές, επενδυτικές παρεμβάσεις, που θα έχουν ως αποτέλεσμα, να αυξηθούν σημαντικά οι επενδύσεις τα επόμενα χρόνια, να στηριχθεί η απασχόληση και η οικονομική δραστηριότητα, ενώ παράλληλα θα επιταχύνουν την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους.

Η πρώτη δράση αφορά στο Ελληνικό. Είναι ένα εξαιρετικό σημαντικό περιουσιακό στοιχείο του ελληνικού δημοσίου. Η προτεινόμενη αξιοποίησή του, αν ευοδωθεί, όπως προβλέπεται, θα είναι ίσως το μεγαλύτερο αναπτυξιακό έργο στη χώρα μας για την προσεχή δεκαετία.

Η αξιοποίηση αυτή δεν γίνεται άναρχα, όπως τόνισε και ο εισηγητής μας, ο κ. Γιώργος Χαραλαμπίδης, αλλά με συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, με σχέδιο και με συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τον επενδυτή, που θα επιλεγεί με διεθνή διαγωνισμό, χωρίς να επιβαρύνεται ο προϋπολογισμός.

Θα είναι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το μεγαλύτερο έργο σε αστικό ιστό στην Ευρώπη προϋπολογισμού 5 δισεκατομμυρίων, που αναμένεται να αλλάξει την εικόνα της Αθήνας, αλλά και της Αττικής στο σύνολό της. Θα τυνώσει το ΑΕΠ κατά 0,3% - 0,5% ετησίως. Θα δημιουργήσει από επτά μέχρι είκοσι χιλιάδες θέσεις εργασίας για τα επόμενα οκτώ με δέκα χρόνια, ενώ η συνολική είσπραξη φόρων από την επένδυση θα ανέρχεται σε 2,3 μέχρι και 6,8 δισεκατομμύρια ευρώ ανάλογα με το τελικό ύψος της επένδυσης.

Το έργο αυτό αποτελεί ένα ισχυρό συνολικό μήνυμα προσέλκυσης επενδύσεων στη χώρα, χωρίς, ταυτόχρονα ο επενδυτής να είναι ασύδοτος. Αντίθετα, είναι υποχρεωμένος να αξιοποιήσει το πλήρες επιχειρησιακό σχέδιο που θα έχει διαμορφώσει το Ταμείο Αξιοποίησης Ακίνητης Περιουσίας στο πλαίσιο των ρυθμίσεων αυτού του σχεδίου νόμου και όχι κάτι άλλο. Θα έχει την ευθύνη να πάρει όλες τις απαιτούμενες άδειες, να διασφαλίσει τη χρηματοδότησή του, ενώ υπάρχουν ρήτρες διασφάλισης του ταμείου και του ελληνικού δημοσίου.

Δεύτερη μεγάλη δράση είναι το πρόγραμμα «Ήλιος». Στοχεύει, κυρίως, στην εξαγωγή και την πώληση ηλιακής ενέργειας από την Ελλάδα προς τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης και στην προώθηση της διεθνούς συνεργασίας στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών πολιτικών για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Η νέα κρατική εταιρεία που θα αναλάβει την υλοποίηση του προγράμματος «Ήλιος» θα εκπονήσει τις σχετικές μελέτες και θα εξασφαλίσει τη γη από δημόσιες εκτάσεις και ακίνητα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τα κριτήρια για την επιλογή και την αξιοποίηση των δημοσίων εκτάσεων για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος, δεν είναι «χύμα». Αντίθετα, εναρμονίζονται με τα κριτήρια χωροθέτησης εγκαταστάσεων εκμετάλλευσης της ηλιακής ενέργειας και διέπονται από το ειδικό πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Η συγκεκριμένη και μείζονος σημασίας επένδυση, θα ανέλθει γύρω στα 20 δισεκατομμύρια ευρώ και αναμένεται να δημιουργήσει τα επόμενα χρόνια χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Τα απαιτούμενα ίδια κεφάλαια για το πρόγραμμα «Ήλιος» είναι της τάξεως των 4,7 δισεκατομμυρίων ευρώ και τα δανειακά 14,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι συνολικές καθαρές ταμειακές εισροές εκτιμώνται στα 40,2 δισεκατομμύρια ευρώ και τα φορολογικά έσοδα του δημοσίου σε 7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Από τα αναμενόμενα έσοδα, περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ, με τιτλοποίηση, μπορούν να διατεθούν για την απομείωση του χρέους. Αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό τόσο συνολικά για τη χώρα όσο και για την περιφέρεια. Ουσιαστικά, με αυτήν την επένδυση, δημιουργείται μια επενδυτική πλατφόρμα, στην οποία θα μπορούν να συμμετάσχουν και ιδιώτες, κάτι που θα ενθαρρύνει και θα διευκολύνει την εγκατάσταση και τη λειτουργία των σταθμών παραγωγής του προγράμματος «Ήλιος». Ήδη, πάνω από πενήντα δήμοι και κρατικές υπηρεσίες, φιλοδοξούν να ενταχθούν σε αυτό το πρόγραμμα.

Θέλω όμως να υπογραμμίσω, κυρίες Υπουργέ, πως θα πρέπει να διασφαλιστεί η προτεραιότητα διασύνδεσης στο δίκτυο των υφιστάμενων εγχώριων παραγωγών ενέργειας με φωτοβολταϊκά. Δηλαδή, η προτεραιότητα των αιτήσεων του «Ήλιος» δεν πρέπει να θίγει τα υφιστάμενα κάθε φορά αιτήματα φωτοβολταϊκών προς το διαχειριστή για χορήγηση προσφορών σύνδεσης. Επίσης, να διασφαλιστεί η δυνατότητα αυτών των παραγωγών να συμμετέχουν, εφόσον το επιθυμούν, στο πρόγραμμα «Ήλιος».

Τέλος, θεωρώ προαπαιτούμενα για την επιτυχία αυτού του προγράμματος προς όφελος του δημοσίου και της ελληνικής περιφέρειας, τρία συγκεκριμένα πράγματα.

Το πρώτο, είναι να ρυθμιστούν ζητήματα τιμής της προς πώλησης ενέργειας.

Το δεύτερο, είναι να προϋπολογιστεί σωστά το κόστος για τις υποδομές μεταφοράς της ενέργειας και να υπάρξουν οι κατάλ-

ηλες διακρατικές συμφωνίες.

Το τρίτο, είναι να αξιοποιηθεί η ελληνική βιομηχανία φωτοβολταϊκών και αντίστοιχες μονάδες που ήδη υπάρχουν στην περιφέρεια, για να ενισχυθούν οι αναπτυξιακές συνέργειες του προγράμματος προς όφελος της εθνικής οικονομίας αλλά και της περιφέρειας στο σύνολό της.

Με βάση τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτό το σχέδιο νόμου, αποτελεί μια τομή για τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας. Είναι ένα νομοσχέδιο που το χρειαζόμαστε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή και πιστεύω ότι θα αποτελέσει την αιχμή, για να μπορέσει η χώρα μας, όπως είπα, να μπει επιτέλους στο δρόμο της ανάπτυξης.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Μετά τον κ. Κουσελά, ακολουθεί ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Σπυρίδων Κουβέλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Δεν είναι Βουλευτής Επικρατείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύρια Κουβέλη, μπορείτε να μας το διευκρινίσετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Βεβαίως, θα σας το διευκρινίσω, κυρία Πρόεδρε, γιατί νομίζω ότι υπάρχει μια μεγάλη παρανόηση. Είμαι Ανεξάρτητος Βουλευτής στην Α' Αθήνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Α' Αθήνας κ. Σπυρίδων Κουβέλης για οκτώ λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω, μιλώντας για το Ελληνικό και θα μιλήσω ευθέως. Πρέπει να πω ότι, έχοντας την ευκαιρία την προηγούμενη βδομάδα να αναφερθώ πολύ διεξοδικά στα θέματα του Ελληνικού, σήμερα πλέον είμαι υποχρεωμένος να πω ότι διαφωνώ απόλυτα, κάθετα, με την πολιτική εκποίησης real estate που βλέπουμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Πραγματικά, ειλικρινά λυπάμαι, γιατί μια τόσο μεγάλη ευκαιρία να δώσουμε ένα σημαντικό δείγμα γραφής για ένα διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης σε όλη τη Μεσόγειο ουσιαστικά –ας μην ξεχνάμε ότι εάν υλοποιηθεί, θα πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες επενδύσεις σε όλη την Ευρώπη και τη Μεσόγειο στην περίοδο της κρίσης– εμείς το διαχειριζόμαστε σαν μια εργολαβία με όρους αντιπαροχής. Και το λέω αυτό, γιατί έχει για εμένα σημασία να κατανοήσουμε τι είδους ανάπτυξη είναι αυτή που προωθεί το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε. Υποστηρίζει τη δημιουργία κατοικίας σε μια πόλη, που δεν μπορεί καν να πουλήσει τα ακίνητα τα οποία υπάρχουν; Υποστηρίζει εμπορικά καταστήματα και εμπορικά malls; Υποστηρίζει τυχερά παιχνίδια και καζίνο;

Βεβαίως μέσα σ' αυτό, δεν μπορούμε να αναφερθώ και στην απαράδεκτη, κατά τη γνώμη μου, αλλάγή όρων που έγινε την τελευταία στιγμή σε βάρος του περιβάλλοντος στο παράκτιο μέτωπο, με αύξηση του συντελεστή και του ύψους, ουσιαστικά για να χτίσουμε για άλλη μια φορά ένα τείχος ανάμεσα στη θάλασσα και την πόλη.

Αυτό που εγώ ρώτησα και στην επιτροπή, ρωτώ και σήμερα, είναι το πώς θα εξασφαλίσουν η Κυβέρνηση και το κράτος ότι θα υπάρξουν δράσεις κοινής ωφέλειας, δράσεις εκπαίδευσης, πολιτισμού, κοινωνικής προσφοράς. Περιμένουμε ότι αυτά θα τα προτείνει ο επενδυτής; Έχουμε δει ότι ο επενδυτής, να προτείνει τέτοιου είδους δράσεις που δεν είναι κερδοφόρες μέσα σε ένα σχέδιο αναπτυξιακό, εάν δεν το ζητήσει και δεν το απαιτήσει η ίδια η χώρα, η Κυβέρνηση; Γιατί αυτό δεν έχει γίνει.

Επίσης, πού είναι οι προδιαγραφές για τις τεχνολογίες δόμησης, ώστε να έχουμε πραγματικά «πράσινα» κτήρια; Πού είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε όλα τα κτήρια, η εξοικονόμηση, η προχωρημένη τεχνολογία επιδεικτικού χαρακτήρα που θα έπρεπε να υπάρχουν; Πού είναι η ανακύκλωση και η κομποστοποίηση των απορριμμάτων; Πού είναι η ήπια μορφή κυκλοφορίας, η επαναχρησιμοποίηση του νερού της Ψυττάλειας για το ίδιο το πάρκο και τις γύρω περιοχές, για να «πρασινίσουν»; Είναι και

πολλά άλλα ακόμα. Αυτά τα έχω πει και στην ηγεσία του Υπουργείου, τα έχω γράψει και το ίδιο είχα κάνει και παλαιότερα στον τότε εμπνευστή του σχεδίου εκποίησης του real estate, τον κ. Παμπούκη –αυτόν εννοώ- του οποίου δυστυχώς αυτό το όραμα σήμερα υλοποιείτε.

Έρχομαι στο πρόγραμμα «Ήλιος». Για το πρόγραμμα «Ήλιος» έχω πει και επαναλαμβάνω ότι είναι μία θετική ιδέα, που δυστυχώς υλοποιείται, κατά τη γνώμη μου, με ατυχή τρόπο, γιατί εκχωρεί σε τρίτους το συγκριτικό πλεονέκτημα που η χώρα μας έχει σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Λέω ότι εκχωρεί σε τρίτους, γιατί δυστυχώς δεν έχει εξασφαλιστεί πρακτικά, ουσιαστικά, το παραμικρό έστω και σε μια προκαταρκτική συμφωνία για όσα πρέπει να μπουκ στην θέση τους, για να υπάρχει όφελος στην Ελλάδα, όπως τα δίκτυα, η αγορά της ενέργειας, η συμμετοχή Ελλήνων κατασκευαστών, επενδυτών, η συμμετοχή ελληνικής τεχνολογίας.

Έχω ακούσει παρά πολλές φορές τον κύριο Υπουργό να αναφέρεται σε συναντήσεις, συζητήσεις κ.λπ., με τους εν δυνάμει αγοραστές και επενδυτές αυτής της τεχνολογίας. Δυστυχώς, δεν έχουμε δει τίποτα χειροπιαστό. Είχα αναφερθεί στην επιτροπή στην ανάγκη να υπάρξει έστω και ένα memorandum of intent, ουσιαστικά ένα κομμάτι χαρτί της πρόθεσης των εταίρων μας να εξασφαλίσουν αυτά τα δικαιώματα και τα οφέλη για την Ελλάδα, αλλά δεν το έχουμε δει μέχρι σήμερα.

Πέρα απ' αυτό, θεωρώ ότι με το πρόγραμμα «Ήλιος» δημιουργούνται δύο παράλληλες αγορές. Η μια αγορά είναι για εξαγωγή με φοβερές διευκολύνσεις για το πώς θα αδειοδοτηθούν, θα χωροθετηθούν κ.λπ. όλα αυτά, και παράλληλα έχουμε την εγχώρια αγορά, στην οποία οι γραφειοκρατικές διαδικασίες και ο ρόλος της ΔΕΗ μέσα σ' αυτήν, είναι ένας ρόλος που συνέχεια ανακόπτει, δυσκολεύει και διώχνει τους επενδυτές. Ουσιαστικά, όμως, έτσι τι κάνουμε; Σκοτώνουμε την εγχώρια παραγωγή και τους εγχώριους παραγωγούς. Λυπάμαι, αλλά αυτή είναι μια αποικιακή προσέγγιση, την οποία εγώ δεν μπορώ να υποστηρίξω.

Πάνω σ' αυτό, επιτρέψτε μου να κάνω μια μικρή παραδρομή και να αναφερθώ και στην τροπολογία που το ΥΠΕΚΑ κατέθεσε, σχετικά με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, φέρνοντας μια πολύ μεγάλη σειρά αλλαγών στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ξανά και με πρόχειρο τρόπο. Κατατέθηκε με τέτοιον τρόπο που δεν συζητήθηκε στην επιτροπή. Αυτή η τροπολογία ουσιαστικά είναι μια πρόταση νόμου με δεκατρείς παραγράφους και περίπου είκοσι και παραπάνω υποπαραγράφους. Δεν συνοψολογίζει τις προτάσεις που καταθέσαμε και εγώ και άλλοι είκοσι δύο συνάδελφοι Βουλευτές, προερχόμενοι από πολύ ευρύ κομματικό πεδίο και πολλοί Ανεξάρτητοι, για σοβαρές διορθώσεις στη νομοθεσία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ουσιαστικά, είκοσι τρεις Βουλευτές είναι περισσότεροι από το τρίτο κόμμα της Βουλής. Θα έπρεπε και θα ήλπιζα να ληφθεί υπ' όψιν.

Επίσης, δεν υπολογίζεται η διαφωνία των φορέων των ΑΠΕ κατά τη διαβούλευση που έγινε. Πολλά πράγματα στα οποία είχαν αντίρρηση, εμφανίζονται όπως ακριβώς ήταν στην αρχή της διαβούλευσης.

Πάλι κατά την προσφιλή τακτική του ΥΠΕΚΑ, βλέπουμε μια τροπολογία της τελευταίας στιγμής να αλλάζει πράγματα –λυπάμαι που θα το θυμίσω- όπως είχε γίνει και με την υπόθεση του ντιζέλ. Δεν διοικείται έτσι μια χώρα. Δυστυχώς, αυτό που γίνεται δείχνει και πάλι τον τρόπο της προχειρότητας και της αναξιοπιστίας στο θέμα των ΑΠΕ και αυτό μπορεί για εμάς να είναι δυσάρεστο, αλλά για τους επενδυτές είναι απαγορευτικό, για να συνεχίσουν να ασχολούνται σοβαρά με τη χώρα μας.

Είλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι, γιατί η στενότητα με την οποία αντιμετωπίζεται η έννοια της ανάπτυξης στην Ελλάδα με αυτό το νομοσχέδιο, κατ' εμέ, μας γυρίζει πίσω στη δεκαετία του '60. Δεν έχει όραμα και προοπτική και οδηγεί πάλι την Ελλάδα σε ακόμα μεγαλύτερη εξάρτηση και οικονομική και πολιτική.

Θέλω να κλείσω, θυμίζοντας ότι μετά την Κατοχή και τον Εμφύλιο, η Ελλάδα προσπαθώντας να εξασφαλίσει γρήγορη ανάπτυξη, κατέστρεψε τις πόλεις προωθώντας τότε την αντιπαροχή και οι ομοιότητες που βλέπω σήμερα και με τις δύο αυτές ρυθμίσεις που συζητάμε, εμένα με ανησυχούν.

Λυπάμαι, πραγματικά, που σήμερα είμαι υποχρεωμένος να καταψηφίσω στο σύνολό του αυτό το νομοσχέδιο. Και λυπάμαι, γιατί πραγματικά θα ήθελα σήμερα να πάρω τη χαρά να στηρίξω ένα νομοσχέδιο, που θα υποστήριζε τη βιώσιμη ανάπτυξη. Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπήκα στην πολιτική το 2007, με την ελπίδα να υπηρετήσω αυτήν την ιδεολογία και αυτό το όραμα για ένα διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης. Και πολύ φοβάμαι από αυτό που βλέπω είναι ότι η σημερινή κρατούσα πολιτική ιδεολογία στην Ελλάδα της κρίσης, δεν αφήνει χώρο γι' αυτό. Και αυτό είναι λυπηρό, γιατί θα μπορούσε να είναι μία πραγματική διέξοδος της Ελλάδας από την κρίση και η ελληνική κοινωνία το ξέρει και συνεχίζει να το απαιτεί.

Θέλω απλώς να κλείσω λέγοντας ότι η αποχώρησή μου από την πολιτική στις επερχόμενες εκλογές, συνοδεύεται από μία πολύ μεγάλη πίκρα, όχι προσωπικά, αλλά γι' αυτήν την αποτυχία της χώρας μας να προχωρήσει με θάρρος σε ένα καινούργιο αναπτυξιακό μοντέλο που είναι αυτό που χρειάζεται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη Σπυρίδωνα.

Συνεχίζουμε με τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας από τη Χίο, κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Θα ξεκινήσω από εκεί που σταμάτησε ο κ. Κουβέλης. Αγαπητέ συνάδελφε, όπως συμβαίνει στην πολιτική, έτσι και στην ενέργεια: Το παλιό, πετρέλαιο και λιγνίτη, κοστίζει και ρυπαίνει το καινούργιο, φυσικό αέριο είναι ασταθές, οι τιμές ανεβοκατεβαίνουν- και το εναλλακτικό, οι ΑΠΕ, είναι αβέβαιο. Πέρα από αυτά, το τρίπτυχο βιωσιμότητα, ασφάλεια και επάρκεια, ισχύει για κάθε οικονομική δραστηριότητα, και κυρίως για την ενέργεια.

Το ερώτημα είναι αν σήμερα είμαστε ενεργειακά ασφαλείς, διότι επάρκεια είναι βέβαιο ότι δεν έχουμε. Δυστυχώς δεν είμαστε ασφαλείς. Και αυτό που συνέβη αυτά τα δύο χρόνια, είναι πρωτοφανές κύριοι συνάδελφοι. Πρωτοφανές! Πριν από δύο μήνες λίγο έλλειψε η χώρα να υποστεί μπλακ άουτ, αφού συνέπεσε να έχουμε και θέμα φυσικού αερίου, αλλά και πρόβλημα τροφοδοσίας του λιγνιτικού σταθμού της Μελίτης στη Φλώρινα. Και αυτό, υπό συνθήκες ύφεσης που ρίχνει τη ζήτηση είναι αδιανόητο. Και όχι μόνο. Η προκάτοχος του κ. Παπακωνσταντίνου, η κ. Μπιρμπίλη, αποφάσισε σε συνθήκες ύφεσης, να ανεβάσει το στόχο, ώστε το 40% της ηλεκτροπαραγωγής, να προέρχεται από ΑΠΕ.

Το IOBE τον περασμένο Ιούνιο εκτίμησε ότι το ποσοστό αυτό απαιτεί 9,1 GW επιπλέον ισχύ. Αυτά για να κατανοήσουμε τι θα πει ενεργειακός σχεδιασμός ΠΑΣΟΚ. Θα είμαι συγκεκριμένος και θα ήθελα απαντήσεις από τον Υπουργό. Για να έχουμε επάρκεια και ασφάλεια, θα πρέπει: η συμβατική παραγωγή, δηλαδή οι θερμικοί σταθμοί, να μπορεί να καλύπτει την αιχμή της ζήτησης. Θα πρέπει, επίσης, οι εγκαταστάσεις ΑΠΕ να είναι ισόρροπα ανεπτυγμένες στη χώρα, για να μην υπερφορτίζονται τα τοπικά δίκτυα. Τέλος, θα πρέπει να υπάρχει ισορροπία, μεταξύ θερμικών μονάδων και μονάδων ΑΠΕ. Αυτοί είναι κανόνες αδιαμφισβήτητοι.

Πριν από λίγες ώρες, ο κ. Ζερβός Πρόεδρος της ΔΕΗ, με αφορμή μία μεγάλη σύμβαση αντικατάστασης λιγνιτικής μονάδας μας παρουσίασε στην αρμόδια επιτροπή σχέδιο το οποίο θα πρέπει να οδηγήσει μέχρι το 2022, τη λιγνιτική παραγωγή της χώρας, στα 1.300 MW. Πώς θα επιτευχθεί ισορροπία; Θα ανεβεί το φυσικό αέριο και για ποιο φυσικό αέριο μιλάμε όταν η Κυβέρνηση έχει εγκαταλείψει και τους αγωγούς, αλλά και τις συμβάσεις προμήθειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να πετύχουμε ασφάλεια και επάρκεια, απαιτούνται επενδύσεις. Επενδύσεις δεν υπάρχουν και δεν βλέπω να υπάρξουν. Όχι μόνο στην παραγωγή αλλά και στα δίκτυα και αυτό αφορά βεβαίως και το επικό έργο «Ήλιος». Επικό ακόμα και στην εκδοχή των 2 GW.

Για την παραγωγή ΑΠΕ, απαιτούνται κατά τη γνώμη μου δύο πράγματα. Ορθή χωροταξία και ορθή αναλογία. Αναλογία μεταξύ των τεχνολογιών. Δηλαδή κατάλληλο μείγμα. Εμείς τι κάνουμε; Αποφασίζουμε χωρίς να ξέρουμε πόσα MW ΑΠΕ χρειαζόμαστε, πού τα χρειαζόμαστε και πόσο γρήγορα μπορούμε να τα εντά-

ξουμε στο σύστημα.

Οι απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα δεν είναι μόνο πολιτικές, είναι οικονομικές και τεχνικές. Και αυτές πρέπει να δίνονται μόνο μέσα από ένα μακροχρόνιο ενεργειακό σχεδιασμό που σήμερα, δυστυχώς δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο ένα κείμενο του Υπουργείου, το οποίο περιφέρεται μεταξύ ΚΑΠΕ και Υπουργείου. Αυτές οι τεχνικές απαντήσεις θα πρέπει να δίνονται και στο πρόγραμμα «Ήλιος». Γιατί; Διότι αν δεν δοθούν, τα ζητήματα του «Ήλιος» σύντομα θα γίνουν πολιτικά και το πρόγραμμα, θα καταρρεύσει, θα χαθεί. Δεν συνέβη το ίδιο με την επένδυση των Αράβων στον Αστακό με το LPG; Δεν υπήρχε τεχνική ωριμότητα και κατέληξε σε πολιτικό φιάσκο. Πόσα παραδείγματα τέτοια έχουμε; Επιπολαιότητα έχουμε και στο σχεδιασμό.

Άλλωστε, από τον μακροχρόνιο ενεργειακό σχεδιασμό, απορρέει και το σχέδιο δράσης για την διείσδυση των ΑΠΕ. Το άρθρο 21 της τροπολογίας που καταθέσατε αναφέρεται σε μία έκθεση, η οποία αποτελεί μνημονιακή υποχρέωση. Όμως η έκθεση αυτή κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να συσχετίζεται με το σχέδιο δράσης που προβλέπεται στο άρθρο 2β του κεφαλαίου Γ', για το οποίο, πολύ σωστά το Υπουργείο, αναθέτει την τεχνική υποστήριξή του στο ΚΑΠΕ. Όπως ζήτησα και στην επιτροπή, το ίδιο πρέπει να γίνει και με την έκθεση του άρθρου 21. Θα πρέπει, να υπάρχει ενιαία υποστήριξη, να αντιμετωπίζονται δηλαδή τα τεχνικά ζητήματα από ανθρώπους που μιλούν την ίδια γλώσσα.

Με την έλλειψη του ενεργειακού σχεδιασμού αλλά και την αδυναμία μας να διαμορφώσουμε ένα κατάλληλο μείγμα ΑΠΕ αλλά και να προχωρήσουμε σε επενδύσεις στα συμβατικά καύσιμα, η Ελλάδα, δυστυχώς, έχει γίνει έρμαιο, αν όχι όμηρος, εξωτερικών παραγόντων. Πρόκειται για ασυγχώρητα λάθη που θα τα βρούμε σύντομα μπροστά μας. Ήδη αρχίζει και εμφανίζεται το πρόβλημα στη ΔΕΗ, η οποία έχει υποστεί ζημιές. Και εδώ θυμάμαι τον κ. Παπακωνσταντίνου να μας εγκαλεί στην επιτροπή για τις ζημιές που εμφάνισε η ΔΕΗ το 2008, όταν η τιμή του πετρελαίου είχε φθάσει στα 180 δολάρια το βαρέλι και όταν η ζήτηση, εκείνο το θερμό καλοκαίρι του 2008, είχε ξεπεράσει κάθε προηγούμενο.

Δεν θέλω να πω πολλά για τις διεθνείς ενεργειακές συμφωνίες, θα μας δοθεί η ευκαιρία, πολύ σύντομα, να κάνουμε κουβέντα ούτε και για τα θέματα των υδρογονανθράκων, έχει γίνει πολύ συζήτηση, ελπίζω και εύχομαι να πάνε όλα καλά.

Θέλω να σταθώ στο θέμα της τροπολογίας για το λιγνιτικό πόρο. Η αύξηση του λιγνιτικού πόρου που αποδίδεται στις τοπικές κοινωνίες, είναι μία καλή πρωτοβουλία με την οποία είμαι σύμφωνος. Ωστόσο, θα ήθελα να πω ότι όλα αυτά που κάνουμε στα λιγνιτορυχεία δεν έχουν καμμία μακροπρόθεσμη προοπτική.

Θα κάνω λοιπόν μία συγκεκριμένη πρόταση καταθέτοντας και ένα σχετικό σχέδιο. Στις περιοχές που έχουμε λιγνιτικούς σταθμούς και ορυχεία, χρειάζεται ένα μάστερ πλαν το οποίο θα διαμορφώνει στρατηγικές για την αποκατάσταση, και την αξιοποίηση των χώρων, σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα τριάντα ετών και θα περιλαμβάνει τα σημερινά εξαντλημένα ορυχεία, αλλά και αυτά που θα εξαντληθούν στο μέλλον αν και εγώ προσωπικά, κύριε Κουβέλη, δεν πιστεύω ότι θα μείνουμε μόνο με 1.300 MW λιγνιτικά το 2022. Επίσης θα συνοψολογίζει τις οικονομικές, οικολογικές και κοινωνικές διαστάσεις των παρεμβάσεων που γίνονται σήμερα και οι οποίες είναι πολύ φτωχές.

Για παράδειγμα, οι περιβαλλοντικοί όροι στην Πτολεμαΐδα είναι κατά τη γνώμη μου αστείοι. Η ΔΕΗ φυτεύει ακακίες επειδή έχουν καλό ριζικό σύστημα για να γλυτώσει τα έξοδα. Αυτά δεν είναι αποκατάσταση. Τέλος, το μάστερ πλαν θα περιλαμβάνει και μία ανάλυση κόστους ωφελειών των προτάσεων αποκατάστασης και αξιοποίησης. Θα γίνει δε, το μάστερ πλαν, ένα σημείο αναφοράς για την αξιολόγηση κάθε είδους έργου που θα υλοποιείται στις περιοχές αυτές. Καταθέτω την πρόταση αυτή στα Πρακτικά. Θα πρότεινα επίσης, στο Υπουργείο να αναθέσει σε κάποιον άνθρωπο να έρθει σε επαφή με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Υπάρχει το ταμείο για την παγκοσμιοποίηση, ένα πάρα πολύ σημαντικό εργαλείο. Μπορούμε, λοιπόν, άνετα να συνδέσουμε τον περιορισμό της λιγνιτικής παραγωγής ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης και να ζητήσουμε να επενδυθούν πόροι για να γίνουν αυτά τα μάστερ πλαν και από εκεί και πέρα, να κοιτάξουμε τι άλλο θέλουμε και μπορούμε να κάνουμε σε αυτές τις περιοχές.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, από την Α' Πειραιά, κ. Θεόδωρος Δρίτσας για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ και τους συναδέλφους που μου δίνουν τη δυνατότητα να προηγηθώ λίγο γιατί έχω μία δεσμευτική υποχρέωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ρύθμιση που εισάγει το Υπουργείο Περιβάλλοντος για τα ζητήματα του Ελληνικού, θέτει στον πυρήνα του και στη ρίζα του το πρόβλημα, που έχει αναδειχθεί κυρίως την τελευταία εικοσαετία και στη χώρα μας και σε πολλές άλλες χώρες του κόσμου, ποιος σχεδιάζει τις πόλεις. Σε προηγούμενη φάση του πάντα κερδοσκοπικού καπιταλισμού ο δημόσιος χώρος, το κράτος, οι δημόσιες υπηρεσίες, είχαν το πλεονέκτημα και το προνόμιο του σχεδιασμού. Βέβαια το απεμπολούσαν, το χρησιμοποιούσαν πάντα με μία ταξική ιδιότητα. Βέβαια, υπέκυπταν σε πολλές και πολλαπλές πιέσεις κάθε είδους, όμως το είχαν και το ασκούσαν μέχρι ένα σημείο.

Εδώ και πολλά χρόνια, δύο δεκαετίες τουλάχιστον -και διαρκώς παροξύνεται το φαινόμενο- σχεδιάζουν οι επιχειρηματίες. Δεν σχεδιάζει ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, δεν σχεδιάζει το ΥΠΕΚΑ, δεν σχεδιάζουν οι νομαρχίες, δεν σχεδιάζουν οι περιφέρειες. Αντίθετα, έρχονται όλοι αυτοί οι θεομοί να επικυρώσουν σχεδιασμούς και εκβιαστικές επιλογές επιχειρηματικών κύκλων, εργολάβων και άλλων επίδοξων λεγόμενων επενδυτών. Δεν είναι τυχαίο.

Λίγα είναι τα χρόνια από την εγκατάσταση του αεροδρομίου των Σπάτων όπου αναπτύχθηκε άλλη μισή Αθήνα και άλλη μισή Αττική χωρίς κανένα σχέδιο. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι συνέβη αυτό. Και το υπ' αριθμόν ένα σε κάθε οργανωμένη πόλη, αναπτυξιακό μέγεθος, οι ελεύθεροι χώροι, το πράσινο, το περιβάλλον, που έχει γίνει σεβαστό σε πολλές άλλες καπιταλιστικές χώρες εξαιτίας άλλων συσχετισμών κοινωνικών και πολιτικών, στην Ελλάδα έχει πάει εντελώς περίπατο. Δεν εξιδανικεύω άλλες χώρες αλλά στην πραγματικότητα έτσι είναι. Στην Ελλάδα έχουμε παρακρούση της κατάρρευσης κάθε δημόσιου σχεδιασμού επί τη βάση κάποιων πορισμάτων και της επιστήμης και της κοινωνικής πείρας και των αναγκών των ανθρώπων.

Δεν είναι τυχαία η πρόσφατη παραίτηση και του προέδρου του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας του κ. Πολύζου και της αντιπροέδρου κ. Αντωνάκου και του μέλους της εκτελεστικής επιτροπής κ. Μαντούβαλου, άνθρωποι οι οποίοι έχουν αναλώσει τη ζωή τους για το δημόσιο σχεδιασμό της πόλης. Είναι πολύ χαρακτηριστικά αυτά που είπαμε με την παραίτησή τους. Είναι κόλαφος στο Υπουργείο, το οποίο δεν απολογείται, δεν εξηγεί. Τι είναι; Μία τυχαία παραίτηση ενός περαστικού; Κορυφαίο ζήτημα και το αφήνει ασχολίαστο.

Ισχυρίζεται δε η Κυβέρνηση ότι από αυτήν την φαραωνική καταστροφική επιλογή για τη δήθεν αξιοποίηση του Ελληνικού θα έχει δημοσιονομικά οφέλη. Έ, δεν θα έχει. Είναι προφανή τα στοιχεία που ακυρώνουν αυτό το επιχείρημα. Ήδη για να έρθουν οι επενδυτές και κατ' απαίτησή τους, αλλά και επί τη βάση γενικότερων σχεδιασμών και μόνο τότε θα έχει μία αξία η επενδυτική τους παρουσία στο Ελληνικό, θα κατασκευαστεί η σήραγγα της Αργυρούπολης, η έξοδος ως συνέχεια του περιφερειακού του Υμηττού και η μετατόπιση προς τα πίσω ή η βύθιση της Ποσειδώνος.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοστίζουν τουλάχιστον 1,5 δισεκατομμύριο, με τους μετριότερους υπολογισμούς και θα τα πληρώσει το κράτος. Άντε 30% ίσως οι ιδιώτες, με το αζημίωτο βέβαια. Τουλάχιστον 1 δισεκατομμύριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, κύριε συνάδελφε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Γιατί δυσανασχετεύετε, κύριε Χαραλαμπίουλε; Τα νούμερα το λένε. Για να γίνει η επένδυση πρέπει το

κράτος να πληρώσει. Άρα το δημοσιονομικό όφελος, δεν είναι 5 δισεκατομμύρια. Πολύ απλά, πολύ περισσότερο όταν επίσης η μετακίνηση, η κατεδάφιση, η εκκένωση υποδομών που λειτουργούν σε τετρακόσια ογδόντα κτήρια του Ελληνικού που υπάρχουν, αντί να αξιοποιηθούν, όπως λέει και η πρόταση του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, κατεδαφίζονται τετρακόσιες χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα -είναι αυτά τα τετρακόσια ογδόντα κτήρια- και θα έχουμε λύση δεκαπέντε συμβάσεων. Όλα αυτά, με τους μετριότερους πάλι υπολογισμούς, απαιτούν 1 δισεκατομμύριο και θα τα πληρώσει το κράτος. Πού είναι το δημοσιονομικό όφελος; Αυτό το ξέρει το Υπουργείο και οι μελετητές και οι πάντες.

Υπάρχει και η διεθνής εμπειρία και στην Αγγλία και στην Γερμανία και στην Πορτογαλία, αλλά και η εμπειρία της Ολυμπιάδας, με σοβαρούς και υγιείς επενδυτές. Σοβαρές χώρες, καπιταλιστικές, αλλά σοβαρές και όχι με τα χαρακτηριστικά της ελληνικής πραγματικότητας, χρειάστηκε να πληρώσουν δύο και τρεις φορές το κόστος της επένδυσης για έργα υποδομής, για να γίνουν οι επενδύσεις. Πού είναι το δημοσιονομικό όφελος, λοιπόν; Δημοσιονομικό φιάσκο και πάρτι για εργολάβους και επιχειρηματίες. Αυτό είναι το σχέδιο για το Ελληνικό.

Από εκεί και πέρα, λέει «πόλος ανάπτυξης και στροφή της πόλης στη θάλασσα». Αυτή η στροφή της πόλης στη θάλασσα είναι ανέκδοτο, για την περίπτωση του Ελληνικού. Αν συζητήσουμε για την περίπτωση της Καλλιθέας- Μοσχάτου, εάν και εφόσον, πράγματι, οι υπάρχοντες σχεδιασμοί τεθούν σε εφαρμογή, εκεί το συζητάμε. Για το Ελληνικό όμως, είναι ανέκδοτο. Ούτε καν πρόβλεψη για το τεράστιο ζήτημα της κλιματικής επίπτωσης με την κυκλοφορία των αερίων μαζών από το θαλάσσιο μέτωπο, από το οποίο πλήττεται η Αττική όλα αυτά τα τελευταία χρόνια και αλλάζουν οι κλιματολογικές συνθήκες της Αττικής, που είναι γη της επαγγελίας από άποψη κλιματολογικών συνθηκών ιστορικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έρχεται η εναλλακτική πρόταση ανάπτυξης. Πολύ φτηνή η πρόταση του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και των δήμων αλλά πολύ ουσιαστική και αναπτυξιακή. Δεν έχει όμως τόσο μεγάλο κερδοσκοπικό εμπορικό ενδιαφέρον και γι' αυτό δεν μπαίνει στο τραπέζι να συζητηθεί, έστω και ως βάση για συμπλήρωση, για εναλλακτική λύση ή για οτιδήποτε άλλο.

Νομίζετε ότι μία Ελλάδα, μία Αθήνα, μία Αττική, που μπορεί να προσεγγίσει ακόμη και τουρίστες για την Ακρόπολη, για ένα σωρό άλλους λόγους, θα μειονεκτούσε αν διέθετε ένα παράλιο τόξο, με δυνατότητα οι τουρίστες να κάνουν μπάνιο, να αισθανθούν κοντά στη φύση; Δεν θα ήταν τεράστια η ευεργετική ενίσχυση του τουριστικού ρεύματος σε μία τέτοια Αττική; Πού θα το έβρισκαν αυτό το τοπίο; Η αναπτυξιακή πρόταση μίας Αττικής καζίνο και μίας Αττικής life style, ποιους θα ωφελήσει και ποιους θα προσεγγίσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει η άλλη Ελλάδα, που αποτελείται από υπαρκτή κοινωνία, ζωντανή, δημιουργική, που θέλει την ανάπτυξη κοντά στη φύση, μαζί με τη δουλειά τους, μαζί με τις συνθήκες ζωής τους και όχι σε απομονωμένα γκέτο. Αυτή η Ελλάδα θα διεκδικηθεί και αύριο το απόγευμα στο Σύνταγμα από τους κατοίκους του Ελληνικού, διεκδικείται διαρκώς και καθημερινά και με τις παρεμβάσεις για τις δεντροφυτεύσεις στο Ελληνικό και με ένα σωρό άλλες σωστές και οργανωμένες χαράξεις διαφορετικών εναλλακτικών πολιτικών, βιώσιμων, πραγματικών και ουσιαστικά υγιών και από αναπτυξιακή και από κοινωνική και από περιβαλλοντική άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Δρίτσα, είστε στα δέκα λεπτά, τελειώστε σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώσα κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Δεν μπορεί καν να υλοποιηθεί αυτό το σχέδιο. Είναι τόσο φαιρακικό που θα καταρρεύσει. Ακόμα και αν κανείς δεν αντισταθεί, θα αντισταθεί όλη η Αττική γι' αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστώ.

Ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

Σας ευχαριστούμε, κύριε Παπαγεωργίου, που παραχωρήσατε τη θέση σας στον κ. Δρίτσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας εξομολογηθώ το κίνητρο που με ανάγκασε να ανεβώ στο Βήμα, διότι παρακολουθώντας ως Πρόεδρος της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου τη νομοθετική πρωτοβουλία του ΥΠΕΚΑ, θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο, είναι μια πάρα πολύ σωστή πρωτοβουλία αλλά έρχομαι στο κίνητρο.

Ξέρετε τι διαπιστώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλοι σε αυτήν τη χώρα διαπιστώνουμε το αναπτυξιακό έλλειμμα, διαπιστώνουμε το έλλειμμα αναπτυξιακής στρατηγικής. Πολύ σωστά λέμε ότι η χώρα μας έχει καθηλωθεί, έχει καθημαχθεί, βουλιάζει στην ύφεση, έχασε πλούτο τα τελευταία χρόνια κατά 20 με 25% του ΑΕΠ, λέμε πολύ σωστά ότι είναι ανάγκη να πάμε σε μια νέα αναπτυξιακή τροχιά, να δώσουμε αναπτυξιακά πρόσημα στη χώρα και να ξαναγυρίσει η χώρα σε δρόμους ανάπτυξης, παραγωγής, πλούτου και ούτω καθεξής και όταν έρχεται η συζήτηση στο προκείμενο, αρχίζουμε και μεμψιμοιρούμε, αρχίζουμε και μηδενίζουμε, αρχίζουμε και αποφεύγουμε την ουσία της συζήτησης. Και είναι εντυπωσιακό ότι σε αυτό το σπουδαίο νομοσχέδιο το οποίο προβλέφθηκε να συζητηθεί δύο ημέρες, επειδή είναι μείζονος σημασίας νομοσχέδιο, το ενδιαφέρον των συναδέλφων είναι πάρα πολύ μικρό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για δυο σπουδαία αναπτυξιακά έργα. Συζητάμε για την αξιοποίηση του αεροδρομίου του Ελληνικού και για το μεγάλο πρόγραμμα «Ήλιος». Βέβαια είμαι χαρούμενος, γιατί σήμερα στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, δώσαμε τη θετική μας γνώμη για ένα άλλο σπουδαίο έργο, αυτό της ΔΕΗ, για την ΑΗΣ Πτολεμαΐδας, ένα έργο επένδυσης της τάξεως περίπου του 1,5 δισεκατομμυρίου, που θα δημιουργήσει και στο κατασκευαστικό στάδιο θέσεις εργασίας αλλά και στο στάδιο της λειτουργίας.

Έρχομαι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και λέω ότι ενώ βιώνουμε την κρίση, ενώ παίρνονται πρωτοβουλίες και σήμερα συζητιούνται τρία από αυτά τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα, δεν τους αποδίδουμε τη σωστή σημασία, δεν φωτίζουμε σωστά αυτήν την πλευρά της πολιτικής μας. Βέβαια, μπορεί να πει κανείς ότι υπάρχουν διακόσια πενήντα μεγάλα δημόσια έργα στην Ελλάδα, τα οποία είναι καθηλωμένα εξαιτίας του ότι δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν από τις τράπεζες, επειδή δεν μπορούν οι εργοληπτικές εταιρείες να βγάλουν εγγυητικές.

Ζούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια περίοδο όπου όλοι επικαλούμαστε την ανάγκη των μεγάλων έργων και έρχομαι να σχολιάσω τις απόψεις. Τι ακούστηκε απόψε εδώ για το αεροδρόμιο του Ελληνικού; Πρώτον, γιατί επισημοποιείται; Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 1996 υπάρχουν μελέτες. Δεκαπέντε χρόνια αυτό το έργο έχει στοιχειώσει τη χώρα, όπως όλα τα μεγάλα έργα. Τι πρέπει να γίνει; Επειδή είναι προεκλογική περίοδος να μην συζητηθεί; Να μην ψηφιστεί αυτό το μεγάλο έργο, βέβαια με τις επιφυλάξεις, βέβαια με τις αναντίρρητες άλλες οπτικές που πρέπει να καταθέσουμε σε αυτή την Αίθουσα;

Δεύτερον, υπάρχουν πάρα πολλοί που λένε ότι ήταν να το κάναμε πράσινο. Και έρχεται κανένας σε αυτή τη χώρα και πάει στο Πεδίον του Άρεως, που είναι το 4% της έκτασης του αεροδρόμιου, και είναι παρατημένο και εγκαταλελειμμένο, γιατί δεν έχουμε πόρους. Να πω για το Ζάππειο, που τελευταία στιγμή φτιάξαμε διοίκηση και βάλαμε και τους τραπέζιτες να το αναμορφώσουν, γιατί και αυτό ήταν παρατημένο; Για ποιο πράσινο μιλάμε; Βέβαια, υπάρχει ανάγκη για πράσινο στη χώρα, αλλά τις ήδη υπάρχουσες υποδομές τις έχουμε αφήσει και τις έχουμε εγκαταλείψει. Πουθενά στον κόσμο -υπάρχουν και συγκριτικοί πίνακες- όλα αυτά τα μεγάλα πάρκα δεν είναι τόσο μεγάλα. Ακόμα και το Χάιντ Παρκ είναι το 40% της έκτασης των εξακοσίων τριάντα χιλιάδων στρεμμάτων, που είναι το παλιό αεροδρόμιο της Ολυμπιακής.

Άρα, λοιπόν, μιλάμε για ένα έργο, κυρίες και κύριοι συνάδελ-

φοι, το οποίο θα πρέπει εδώ να το αντιμετωπίσουμε ως περιουσιακό στοιχείο του ελληνικού λαού. Είναι το μεγαλύτερο περιουσιακό στοιχείο του ελληνικού λαού στον αστικό ιστό της χώρας και θα πρέπει επιτέλους να το αξιοποιήσουμε. Δεν μπορεί να πηγαioέρχονται οι επενδυτές, οι μελέτες, οι διεθνείς μελετητές και να μην προχωράει ένα βήμα. Εγώ χάρηκα που το έφερε, έστω και με τις αντιρρήσεις που έχω κι εγώ. Ήρθε αυτό το νομοσχέδιο να συζητηθεί επιτέλους για το πώς θα το αξιοποιήσουμε.

Και βεβαίως, υπάρχουν κάποιες σωστές προϋποθέσεις. Το ταμείο στήθηκε σε σωστή βάση και είναι διακομματική η διοίκησή του. Είναι η εταιρεία του Ελληνικού, που έχει πολύ καλούς και διακεκριμένους επιστήμονες -εγώ τους άκουσα στην επιτροπή- που κατέθεσαν τις απόψεις τους και μου δίνουν την αίσθηση ότι είναι εγγύηση αυτοί οι άνθρωποι για το σχέδιο και για το πώς θα υλοποιηθεί το έργο.

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι η πρώτη φορά που φαίνεται σε αυτή τη χώρα ότι γι' αυτό το έργο γίνεται σωστή δουλειά, γίνεται σωστή προσέγγιση με τους οργανισμούς, με τους διαγωνισμούς και ούτω καθεξής.

Βέβαια, απ' τον πρόσφατα κατελθόντα του Βήματος άκουσα και άλλα πράγματα απίθανα και νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός πρέπει να απαντήσει άμεσα. Η αίσθηση που απεκόμισα, κύριε Υπουργέ, είναι ότι το ελληνικό δημόσιο δεν βάζει ούτε δραχμή. Αν πούμε να φέρει το νερό από την Ψυττάλεια, θα το πληρώσει το δημόσιο. Εάν πούμε να συνδεθεί με δίκτυα από τη ΔΕΗ, θα το πληρώσει. Εγώ τουλάχιστον αυτό απεκόμισα και δεν το προέβαλε κανένας στις τέσσερις συνεδριάσεις της επιτροπής ότι το δημόσιο θα βάλει λεφτά. Αντίθετα, όπως είπε πολύ εύστοχα ο κ. Γιώργος Χαλαμπίδης, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, είναι μια κλασική αντιπαράθεση, δίνουμε ένα γήπεδο, δίνουμε ένα οικόπεδο, για να φτιαχτεί μια αναπτυξιακή υποδομή. Έτσι δεν είναι, κύριε Χαλαμπίδης; Αυτό δεν είπατε; Και είναι πάρα πολύ εύστοχη παρατήρηση.

Πρέπει να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, σε αυτό. Δεν μπορεί να λέγεται εδώ στην Αίθουσα ότι θα πληρώσει το δημόσιο και εσείς και εμείς να εισπράττουμε από το όλο project όπως λέγεται, και να μην βάζει τίποτα το δημόσιο. Είναι φοβερός ο λαϊκισμός. Και στις περιόδους χρεοκοπίας σε αυτή τη χώρα, το '32 ή το '97, ο λαϊκισμός ήταν πάντα απέναντι στις δυνάμεις που ήθελαν το καλό του τόπου μέσα από πρόγραμμα και ψυχραιμία. Εδώ δεν μπορεί να αφήσουμε, ιδιαίτερα τα κόμματα της συγκυβέρνησης, τους λαϊκιστές αυτής της χώρας «να παίζουν μπιλιάρδο στις πλάτες» του ελληνικού λαού και σπουδαία έργα που είναι αναγκαία για τη χώρα να τα μηδενίζουν, να τα ακυρώνουν, όπως το «Ήλιος».

Όλοι μιλάμε και χρόνια εγώ ακούω όταν λέμε πια τι θα κάνουμε σε αυτή τη χώρα και πού πρέπει να επικεντρώσουμε τους πόρους και τις δυνάμεις, λέμε σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Έχουμε έλλειμμα στο ισοζύγιο παραγωγής ενέργειας, εισάγουμε από τις βόρειες χώρες και τώρα που έρχεται ένα πρόγραμμα με τις επιφυλάξεις που μπορεί να έχω κι εγώ, δρομολογεί λύσεις για να παράξουμε και να εξάγουμε ενέργεια, δίπλα στη ΔΕΗ, που κάνατε ένα τρομερό έργο, που και αυτό ήταν «στοιχειωμένο».

Αυτό που ψηφίσαμε σήμερα, κύριε Υπουργέ, στη ΔΕΗ το ΑΗΣ, είναι «στοιχειωμένο» έξι χρόνια. Ήταν όραμα, όπως είπε ο συνάδελφος κ. Αλέκος Αθανασιάδης από την Κοζάνη. Ήταν ένα όραμα της Κοζάνης και της χώρας και δρομολογείται κι αυτό. Τι λέμε, λοιπόν; Αυτά τα έργα είναι δυνατόν να μην τα χαιρετίζουμε και θα πρέπει να τα μηδενίζουμε; Απαντούν στο πρόβλημα των εξαγωγών, απαντούν στο πρόβλημα της ανάπτυξης, απαντούν στο πρόβλημα των αλλαγών στα κλιματικά.

Λέω, λοιπόν, ότι οι διαδικασίες που δρομολογήθηκαν είναι σωστές και ως προς την αξιοποίηση των εκτάσεων και ως προς την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων. Πρέπει να δούμε, λοιπόν, τα επόμενα δέκα χρόνια, αν δεν είναι αυτό που λέει ο κ. Παπακωνσταντίνου, τι μπορούμε να κάνουμε. Δεν μπορούμε, όμως, σε αυτή τη χώρα του ήλιου να μην αξιοποιούμε τον ήλιο. Είναι φρενοκομείο πια αυτή η χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα τελευταίο που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, είναι για τα βιοκαύσιμα και τη βιοενέργεια. Είναι τραγικό να φτιάχνουμε μονάδες -έχουμε τρεις στην Ελλάδα- οι οποίες παράγουν βιοντίζελ στη βόρεια Ελλάδα και στην Πάτρα και οι οποίες κλείνουν, γιατί δεν παράγεται πρώτη ύλη στον αγροτικό τομέα. Εισάγουμε ως ένα σημείο πρώτη ύλη από τη Βουλγαρία ή από άλλες χώρες και μαραζώνουν.

Λέμε πού θα γίνει αναδιάρθρωση. Εγώ βαρέθηκα να ακούω σε αυτή τη χώρα για αναδιάρθρωση καλλιεργειών και παραγωγική αναδιάρθρωση και όταν μπαίνουμε στη διαδικασία να κουβεντιάσουμε, να κάνουμε το αεροδρόμιο της Ολυμπιακής έναν πόλο ανάπτυξης, να κάνουμε τον ήλιο ένα πόλο ανάπτυξης ή το βιοντίζελ, υπεκφεύγουμε και αρχίζουμε να γενικολογούμε πάλι. Λέω, λοιπόν, ότι αυτός ο τομέας είναι αδικημένος, κύριε Υπουργέ, και πρέπει να επικεντρώσετε, όχι μόνο στις ανανεώσιμες, στα φωτοβολταϊκά και όπου δει, αλλά πρέπει αυτόν τον τομέα να τον δούμε με προσοχή.

Λέω, λοιπόν, και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή, ότι είναι τρεις σπουδαίες πρωτοβουλίες, δυο μεγάλα έργα και ένας σοβαρός τομέας του βιοντίζελ και της βιομάζας κοντά στη ΔΕΗ. Ας τα χαιρετήσουμε και ας δούμε πώς από εδώ και πέρα αυτά τα έργα με τη δρομολόγηση του χρόνου θα πάρουν υπόσταση και θα γίνουν εργαλεία ανάπτυξης για τη χώρα, που τόσο το ζητάμε όλοι και αγωνιούμε γύρω από το θετικό πρόσημο στην ανάπτυξη της χώρας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Το λόγο ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα διαχειρίζεται κατά βάση δύο πολύ σοβαρά ζητήματα, πρώτον την αξιοποίηση των χώρων του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού και δεύτερον το πρόγραμμα «Ήλιος», με το οποίο μέσω διακρατικών συμφωνιών προβλέπεται η εκτεταμένη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας μέσω φωτοβολταϊκών συστημάτων και η μεταφορά της στα μεγάλα καταναλωτικά κέντρα της Ευρώπης.

Ξεκινώ με το πρώτο ζήτημα, το αεροδρόμιο του Ελληνικού, σημειώνοντας ότι στις 29 Μαρτίου συμπληρώνονται ακριβώς έντεκα χρόνια από την έναρξη λειτουργίας του αεροδρομίου των Σπάτων, που αντικατέστησε το αεροδρόμιο του Ελληνικού, αφήνοντας προς αξιοποίηση περίπου έξι χιλιάδες στρέμματα γης. Ουσιαστικά, αν ληφθεί υπόψη ότι από το 1993 που ξεκίνησαν οι διαδικασίες για την κατασκευή του νέου αεροδρομίου, συμπληρώνονται σχεδόν είκοσι χρόνια που η πολιτεία παρά τις συζητήσεις, τα σχέδια και τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί από χιλιάδες φορείς, δεν μπόρεσε να συγκροτήσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αξιοποίηση του σημαντικότερου ίσως ακινήτου του ελληνικού δημοσίου. Το γεγονός αυτό αναδεικνύει μία διαχρονική ανεπάρκεια και παθογένεια, όχι μόνο του δημοσίου, αλλά γενικότερα ως χώρας να μπορέσουμε να προσελκύσουμε επενδύσεις μεγάλης κλίμακας και να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο, ρεαλιστικό και λειτουργικό σχέδιο πολλαπλής αξιοποίησης του μητροπολιτικού κέντρου του Ελληνικού.

Μέσα από το σχέδιο αυτό δίνεται η δυνατότητα να σχεδιάσουμε για πρώτη φορά τη δημιουργία ενός πραγματικού μητροπολιτικού κέντρου, που θα έχει πολλαπλές επιπτώσεις, όχι μόνο στην ανάπτυξη της οικονομίας του λεκανοπεδίου της Αττικής αλλά και στο επίπεδο της διαβίωσης των τεσσάρων εκατομμυρίων κατοίκων του. Παράλληλα, μας δίνει την ευκαιρία να εξωραίσουμε την εικόνα του παρακτινίου τμήματος του λεκανοπεδίου Αττικής, που μπορεί να μετατραπεί σε ένα από τα ομορφότερα τοπία σε ολόκληρη τη Μεσόγειο.

Έρχομαι τώρα στο πρόγραμμα «Ήλιος». Ανήκω σε εκείνους που πιστεύουν ότι η ενέργεια όπως και ο τουρισμός αποτελούν κλάδους αιχμής στους οποίους μπορεί να στηριχθεί η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Γνωρίζετε όλοι σας ότι ως Υπουργός Ανάπτυξης και σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, αλλά και με ιδιώτες που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ενέργειας έβαλα τις βάσεις για πρώτη φορά με ολοκληρωμένο τρόπο για την αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με τη νομοθεσία του καλοκαιριού του 2006. Βασικός στόχος,

πέρα από τα πρώτα στάδια απελευθέρωσης των αγορών ηλεκτρισμού όπως και φυσικού αερίου, τότε στο Υπουργείο Ανάπτυξης ήταν, πρώτον, να προχωρήσουμε σε σταδιακή μείωση της εξάρτησης της χώρας από το πετρέλαιο, με έμφαση στη διείσδυση του φυσικού αερίου και των ΑΠΕ στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας, δεύτερον, την ενίσχυση του συστήματος παραγωγής, μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και τρίτον, την ένταξη της χώρας μας στα μεγάλα διεθνή διακρατικά συστήματα μεταφοράς πετρελαίου, φυσικού αερίου και ηλεκτρισμού.

Εύχομαι, κύριε Υπουργέ, το πρόγραμμα «Ήλιος» να πετύχει τους στόχους του. Η χώρα μας έχει πλούσιο και ηλιακό και αιολικό δυναμικό που μπορεί να καλύψει σε πάρα πολύ μεγάλο μέρος, όχι μόνο τις εγχώριες ανάγκες, αλλά και σημαντικό ποσοστό αναγκών άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Ωστόσο, οφείλω να επισημάνω ότι δεν έχουμε ενημερωθεί αναλυτικά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία αυτού του σχεδίου. Ως αρμόδιος Υπουργός, αναφέρεστε πολύ συχνά με δημόσιες τοποθετήσεις στις συζητήσεις που έχετε με τη γερμανική Κυβέρνηση γι' αυτό το πρόγραμμα. Ελπίζω και εύχομαι οι συζητήσεις αυτές να βρίσκονται σε προχωρημένο επίπεδο, που θα οδηγήσει σίγουρα σε δεσμευτικές και αναλυτικές συμφωνίες. Όμως, κάποια στιγμή θα πρέπει να ενημερωθεί η Βουλή των Ελλήνων, αλλά και ο ελληνικός λαός.

Εννοώ, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να υπάρξει ενημέρωση για την εγκατεστημένη ισχύ, αλλά και για το προβλεπόμενο επίπεδο παραγωγής σε μεγαβατώρας και για τα δίκτυα μεταφοράς αυτής της ηλεκτρικής ενέργειας από την Ελλάδα στη Γερμανία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς επίσης και για τα προσδοκώμενα δημοσιονομικά οφέλη και για τις θέσεις εργασίας που πρόκειται να δημιουργηθούν.

Με την ευκαιρία αυτή οφείλω να επισημάνω για μια ακόμη φορά ότι ήταν τραγικό λάθος από την πλευρά του ΥΠΕΚΑ να καταργήσει το Συμβούλιο Ενεργειακής Στρατηγικής, που είχε συσταθεί το 2006, με σκοπό και στόχο τη συμμετοχή στην εκπόνηση μιας μακροπρόθεσμης ενεργειακής στρατηγικής και φυσικά και στη μελέτη ζητημάτων και προγραμματίων όπως το «Ήλιος» που συζητάμε σήμερα. Απόδειξη ότι έχει να συζητηθεί στη Βουλή σχέδιο ενεργειακού στρατηγικού σχεδιασμού της χώρας από το 2009.

Με την ευκαιρία αυτή, θα μου επιτρέψετε πριν κλείσω την παρέμβασή μου, να σας πω για μια ακόμη φορά ότι δεν θα πρέπει να μείνουν στον πάγο τόσο η προώθηση -με τα όποια προβλήματα έχει- του αγωγού πετρελαίων Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, όσο του υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας. Χάρηκα ιδιαίτερα όταν είδα πως πρόσφατα αυτά τα δύο έργα απασχόλησαν και το Υπουργικό Συμβούλιο, γιατί κατά την άποψή μου και για τους υπόλοιπους αγωγούς χρειάζεται να αναληφθούν πρωτοβουλίες και άμεσα στην κατεύθυνση να ανακτηθεί η δυναμική των προηγούμενων ετών για την προώθηση τόσο σημαντικών έργων. Δεν έχουμε την πολυτέλεια ούτε να κωλυσιεργούμε, αλλά ούτε και να σηκώνουμε ψηλά τα χέρια. Διαφορετικά, θα πρόκειται για σημαντική εθνική ήττα, με δυσμενείς επιπτώσεις και σε οικονομικό, αλλά και σε γεωπολιτικό επίπεδο.

Έρχομαι τώρα στη ρύθμιση εκείνη με την οποία αυξάνεται το λιγνιτικό τέλος από το 0,4% στο 0,5%. Είναι σημαντική αυτή η πρωτοβουλία. Άλλωστε, θα γνωρίζετε ότι βρήκα τη ρύθμιση αυτή από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2004 και ύστερα από συστηματικές διαπραγματεύσεις με τους αρμόδιους φορείς, τόσο στην Αρκαδία, όσο και στην Κοζάνη και τη Φλώρινα και έγινε η κατανομή αυτού του λιγνιτικού τέλους προς τις τοπικές κοινωνίες.

Χρειάζεται όμως γύρω από το λιγνίτη και τα πεδία που παύουν να χρησιμοποιούνται ένα σχέδιο. Ένα τέτοιο σχέδιο υπήρξε και επί τηθείας μου όταν πρώτον, δόθηκε η δυνατότητα στο λιγνιτικό κέντρο της Μεγαλόπολης να δημιουργήσει τότε -και απ' ότι πληροφορούμαι βρίσκεται σε καλό δρόμο- ένα φωτοβολταϊκό κέντρο 50 MW από τη ΔΕΗ και ταυτόχρονα να αποδοθούν στην περιοχή της Κοζάνης έξι χιλιάδες στρέμματα από τα λιγνιτικά πεδία που έχουν εγκαταλειφθεί, για αξιοποίηση από τις τοπικές κοινωνίες. Και βέβαια, θα ήταν χρήσιμο, αν έχετε την καλοσύνη, να μας ενημερώσετε για το άλλο φωτοβολταϊκό πάρκο που σχε-

διάζει στην ίδια περιοχή της Κοζάνης η ΔΕΗ και το οποίο επίσης είναι ένα σημαντικό πρόγραμμα.

Γενικότερα όμως, πρέπει να δούμε σε ένα βάθος χρόνου, για τα επόμενα είκοσι χρόνια και την τύχη του λιγνίτη στο ενεργειακό μας ισοζύγιο, αλλά και την ίδια ώρα τι θα δώσουμε σε αυτές τις τοπικές κοινωνίες, όσο θα υποχωρεί η χρήση του λιγνίτη στο ενεργειακό μείγμα της χώρας, ώστε να αναπληρώσουμε με έγκαιρη προετοιμασία τα ζητήματα, τα οποία ανακύπτουν καθημερινά στις κοινωνίες αυτές που έχουν δώσει τα σπλάχνα τους, για να έχει ολοκληρωθεί η Ελλάδα ηλεκτρισμό. Ταυτόχρονα, πρέπει να βλέπουμε εκεί τις πληγές που έχουν ανοίξει, για να ληφθεί από τη γη ο λιγνίτης. Πρέπει να έχουμε πρόνοια και να είμαστε επιτελούς κάποια φορά προμηθείς και όχι επιμηθείς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δημήτρη Σιούφα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι πράγματι εξαιρετικής σημασίας. Θα ξεκινήσω με το Ελληνικό, ένα σχέδιο, το οποίο -πολύ σωστά είπε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής- συζητάμε εδώ και είκοσι χρόνια και δεν είναι προς τιμή μας κανενός, τουλάχιστον από αυτούς που άσκησαν εξουσία, ότι βρισκόμαστε σήμερα με το μεγαλύτερο, το ωραιότερο οικόπεδο της Μεσογείου παντελώς ανεκμετάλλευτο και η μη εκμετάλλευσή του, βεβαίως, κοστίζει στον ελληνικό λαό.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω μία σαφή αίσθηση τι σημαίνει μεγάλο πάρκο. Και επειδή ακούω ορισμένους ιδιαίτερα από την Αριστερά -άκουγα πριν τον κ. Δρίτσα, ο οποίος θεωρεί ότι είναι ποτέ δυνατόν το Ελληνικό να γίνει ένα μεγάλο πάρκο, τι Χάιντ Παρκ άκουσα, τι διάφορα άλλα πάρκα άκουσα- θέλω απλώς να πω ότι ο Εθνικός Κήπος είναι δέκα στρέμματα. Κοστίζει στο Δήμο της Αθήνας 2,5 εκατομμύρια και πάλι δεν είμαστε ευχαριστημένοι με το αποτέλεσμα του. Θεωρούμε δηλαδή ότι θα χρειαζόταν περισσότερα λεφτά για να μπορέσει να είναι στο επίπεδο ενός πραγματικού Εθνικού Κήπου.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει, όταν μιλάμε για έξι χιλιάδες στρέμματα. Είναι αδιανόητο. Δεν υπάρχει ούτε κυβέρνηση ούτε πολιτεία, η οποία να μπορεί να πληρώνει ένα τέτοιου είδους πάρκο, να συντηρεί ένα τέτοιου είδους πάρκο, που σε τελική ανάλυση, για να τα πούμε με το όνομά τους, θα είναι ένα πάρκο των νοτίων περιοχών και δεν θα είναι ένα πάρκο για όλους αυτούς τους ανθρώπους, που πραγματικά έχουν το πολύ μεγάλο πρόβλημα, που είναι το μισό κομμάτι της Αθήνας, η Κυψέλη και κάτω. Εγώ, λοιπόν, ανήκω σε αυτούς οι οποίοι είναι υπέρμαχοι της αξιοποίησης του Ελληνικού. Θέλω να ελπίζω ότι με το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε σήμερα θα γίνει αυτή η αξιοποίηση με λογική, με διαφάνεια, αλλά και με αισθητική και βεβαίως, με οικονομικό όφελος για τη χώρα.

Και εδώ θέλω να επαναφέρω μία πρόταση, κύριε Υπουργέ, την οποία εμείς την κάναμε και την περάσαμε από τους Φιλελευθέρους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Την έχω καταθέσει και στον κ. Ρεν. Ξέρω τις δεσμεύσεις μας, «δεν είμαι χθεσινή», αλλά πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό το μήνυμα που θα πάει στους πολίτες να είναι ότι, το 20% του κέρδους που θα έχει η χώρα από το Ελληνικό, να συμφωνήσουμε με τους εταίρους μας ότι θα πάει σε ένα πράσινο ταμείο για τη μη προνομιούχα περιοχή της Αθήνας. Είναι πάρα πολύ σημαντικό. Θα γίνει η αξιοποίηση του Ελληνικού. Σίγουρα θα είναι ωραία στο τέλος της ημέρας. Σίγουρα θα γίνει κάτι καλό, θα αξιοποιηθεί, θα αξιοποιηθεί και ο Άγιος Κοσμάς, έχουμε και τη θάλασσα. Υπάρχει όμως ένα κομμάτι, το οποίο σήμερα υποφέρει στην Αθήνα. Αυτό το κομμάτι θέλει να γκρεμίσουμε. Για να γκρεμίσουμε, πρέπει να απαλλοτριώσουμε. Για να απαλλοτριώσουμε, θέλουμε το 20% των κερδών του Ελληνικού. Εγώ το έχω προτείνει για όλες τις αποκρατικοποιήσεις, διότι πιστεύω ότι αυτό θα δημιουργήσει μία υπεραξία.

Θέλω να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση, αν έχετε

την καλοσύνη. Υπάρχει ένα θέμα, το οποίο μπορεί να φαντάζει πάρα πολύ μικρό, στο άρθρο 7 παράγραφος 1. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο 1993, όταν έφυγε το αεροδρόμιο, ένα μικρό κομματάκι τότε του ονομαζόμενου διεθνούς αεροδρομίου δόθηκε σε δύο συλλόγους ΑΜΕΑ για χρήση. Αυτά είναι εκατόν πενήντα παιδιά με σύνδρομο Down και εκατόν πενήντα παιδιά παραπληγικά. Αυτό το απίστευτο ελληνικό κράτος, το οποίο δεν κάνει τίποτα ποτέ στην ώρα του, το οποίο κωλυσιεργεί επί χρόνια, κατάφερε να κάνει το καταπληκτικό. Πριν ψηφιστεί αυτό για το Ελληνικό, πριν κάνουμε το διεθνή διαγωνισμό, πριν ξέρουμε αν υπάρχει ο οποιοσδήποτε που να ενδιαφέρεται για το Ελληνικό, έστειλαν ένα χαρτί στους Συλλόγους και τους είπαν: «Πυξ-λαξ έξω. Θα φύγετε. Θα παραδώσετε». Και έμειναν τριακόσια παιδιά με αναπηρία χωρίς να γνωρίζουν πού θα πάνε.

Θέλω, λοιπόν, να παρακαλέσω πάρα πολύ τον κ. Υπουργό πρώτα απ' όλα να πει σε όποιον καταπληκτικό, επιμελή δημόσιο υπάλληλο αποφάσισε να στείλει αυτό το χαρτί με τέτοια ταχύτητα, την επιμέλειά του ως τη χρησιμοποιεί κάπου αλλού και όχι στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Δεύτερον, ας περιμένουμε κατ' αρχάς να έχουμε καμμία πρόταση. Μέχρι στιγμής δεν έχουμε τίποτα. Σήμερα ψηφίζουμε το νόμο. Και τρίτον, μπορούμε ενδεχομένως με τον όποιο αυριανό επενδυτή να συμφωνήσουμε ότι υπάρχει μία κοινωνική συμμετοχή. Ή αλλιώς, ας συνεννοηθείτε μεταξύ σας οι Υπουργοί, το Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας και το ΥΠΕΧΩΔΕ, πού θα πάνε αυτοί οι άνθρωποι. Αλλά να πετάμε σήμερα τριακόσια παιδιά στο δρόμο; Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ, θέλω μια δήλωσή σας, διότι είναι πανικόβλητοι οι άνθρωποι, έχουν φοβηθεί. Τους εξήγησα ότι δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να φύγουν και να μην παρερμηνεύουν την επιμέλεια του ελληνικού κράτους, δεν πρόκειται να επιμείνει το ελληνικό κράτος να είναι τόσο επιμελές, αλλά εν πάσει περιπτώσει κάτι πρέπει να γίνει.

Και τώρα για το πρόγραμμα «Ήλιος». Συμφωνώ με όλα αυτά τα οποία είπε πριν ο κ. Σιούφας. Θέλω να προσθέσω ένα πράγμα. Υπάρχει, κύριε Υπουργέ, το θέμα της Φλώρινας. Η Φλώρινα πέρας φέτος το χειρότερο χειμώνα των τελευταίων σαράντα χρόνων. Είναι η μόνη περιοχή που δίνει λιγνίτες, πλην όμως δεν έχει κανένα κέρδος από αυτήν την ιστορία. Αυτό που ονομάζεται τηλεθέρμανση θα πρέπει επιτέλους -ενδεχομένως αν μπορείτε-, δεν ξέρω αν μπορείτε, δεν έχω καμμία μελέτη, θα μου απαντήσετε εσείς που ήσαστε αρμόδιοι- να μπει στο θέμα του ΕΣΠΑ. Είναι κατ' εξοχήν μία περιοχή, η οποία δεν αντέχει ούτε να πληρώνει το πετρέλαιο ούτε να δίνει τους λιγνίτες της χωρίς κανενός είδους αντίκρισμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθήνας κ. Γρηγόρης Ψαριανός για οκτώ λεπτά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε ένα βιογραφικό τραγούδι του ο Διονύσης Σαββόπουλος σε μια φράση περιγράφει την κατάσταση της Ελλάδας και του Ελληνικού. Λέει: «Ελλάδα, οικόπεδο και αποικία». Έχουμε συνηθίσει να αντιλαμβανόμαστε, να εκτιμούμε και να αξιοποιούμε οτιδήποτε έχουμε στην Ελλάδα, μικρό ή μεγάλο οικόπεδο, δημόσια περιουσία είτε και όλη τη χώρα είτε ως οικόπεδο προς παραχώρηση να το εκμεταλλευθούμε και να το κάνουμε από άναρχη δόμηση, από αυθαιρετουπόλεις, από τα πάντα είτε με τη λογική της αποικίας να το παραχωρήσουμε σε κάποιους επενδυτές να κάνουν αυτοί ό,τι νομίζουν έξω από λογικές, από συντελεστές δόμησης, από οικοδομικούς κανονισμούς κ.λπ.. Το Ελληνικό είναι μικρογραφία της Ελλάδας. Ένα εγκαταλειμμένο αεροδρόμιο σε μια εγκαταλειμμένη χώρα. Ένα αεροδρόμιο στο οποίο δεν κινείται τίποτα, σε μια χώρα που δεν κινείται τίποτα.

Η θέση μας για το αεροδρόμιο προκύπτει και από την πολύτιμη και πρωτοποριακή κληρονομιά του Μιχάλη Παπαγιαννάκη και επικεντρώνεται στο δίπτυχο «βιώσιμο περιβάλλον και ισόρροπη ανάπτυξη» από τη μια και «κοινωνική συνοχή και χωροταξική δικαιοσύνη» από την άλλη. Να το ξαναπώ: Χωροταξική δικαιοσύνη. Πέρα από την κοινωνική και την οικονομική δικαιοσύνη, είναι και η χωροταξική δικαιοσύνη, η οποία στην Ελλάδα είναι άγνωστη

έννοια και ανεφάρμοστο μέγεθος. Στο Ελληνικό μπορούμε να κάνουμε τρία μεγάλα λάθη. Μπορούμε να το κάνουμε Ντουμπαί, μπορούμε να το κάνουμε Παγκράτι και μπορούμε να το κάνουμε και ένα αχανές, ρημαγμένο, εγκαταλελειμμένο πάρκο.

Είμαστε αντίθετοι ως Δημοκρατική Αριστερά στα μεγαλεπήβολα, φαραωνικά και ανεδαφικά ή καταστροφικά σχέδια και τα αδιανόητα μεγέθη, στις μονοκαλλιέργειες 6,5 εκατομμυρίων τετραγωνικών σε μια τοποθεσία δίπλα στη θάλασσα είτε πρόκειται για πράσινο συνολικά φλου αρτιστικό είτε για υπερδόμηση, δύο ομόλογες οπτικές που είναι είτε εντελώς ανεδαφικές είτε σε κάποιες περιπτώσεις εντελώς ιδιοτελείς.

Το δίκαιο και η δική μας λογική οδηγεί στην ανακατανομή μέσων των ωφελημάτων μιας πραγματικής αξιοποίησης του παλιού αεροδρομίου προς τους πιο υποβαθμισμένους και πυκνοκατοικημένους δήμους του Λεκανοπεδίου. Ένα επιθυμητό σχέδιο ανάπτυξης για το παλιό αεροδρόμιο, πέρα από ένα μεγάλο πάρκο, πρέπει να προβλέπει θέσεις εργασίας σε εμπορεύσιμους, δηλαδή, εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας και επίσης, ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στο κοινόχρηστο πράσινο και στο θαλάσσιο μέτωπο.

Είναι προφανές ότι στο χώρο του πρώην αεροδρομίου, που αποτελεί αξιοποιήσιμη ιδιωτική περιουσία του δημοσίου, πρέπει να υπάρξει ένα σχέδιο ανάπτυξης. Πρέπει να υπάρξει ανάπτυξη, χωρίς εισαγωγικά. Υπάρχει σύγκριση στην κοινωνία ότι μία σημανούσα χρήση του θα είναι εκείνη του μητροπολιτικού πάρκου, με την ευρύτερη έννοια.

Εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, ζητάμε δύο χιλιάδες στρέμματα μικτού πρασίνου, με κτίσματα, δρόμους και ελεύθερους χώρους, από τα οποία τουλάχιστον τα χίλια θα είναι καθαρό, συνεκτικό και κοινόχρηστο πράσινο, ενιαίο πάρκο. Ένα τέτοιο μέγεθος χιλίων στρεμμάτων είναι μεγαλύτερο από τέσσερα Πεδία του Άρεως, μεγαλύτερο από έξι Εθνικούς Κήπους. Μπορεί να είναι διαχειρίσιμο, συντηρήσιμο και ασφαλές. Οι προσδοκώμενες χρήσεις του Ελληνικού πρέπει να χρηματοδοτούν και τη συντήρηση του κοινόχρηστου πρασίνου, για να μην καταλήξει, όπως άλλα εγκαταλελειμμένα πάρκα, όπως το Πάρκο Τρίτης.

Χρειάζεται ένα δεσμευτικό περίγραμμα επιθυμητού σχεδίου ανάπτυξης, ο μέγιστος συντελεστής δόμησης να είναι κάτω του 0,3%. Ένας μεγαλύτερος, όπως αυτός του νομοσχεδίου, απομειώνει υπερβολικά στην πραγματικότητα το όφελος του δημοσίου. Χρειάζεται έμφαση σε ζώνες ανάπτυξης, με εξωστρεφείς θέσεις εργασίας και προστιθέμενη εγχώρια αξία, προώθηση τεχνολογικών ερευνητικών πάρκων και εργασιακό περιβάλλον υψηλής ποιότητας. Είναι προφανές ότι μία προσδοκώμενη επένδυση χρειάζεται και ένα μίγμα χρήσεων εμπορίου, τουρισμού και ψυχαγωγίας. Ένα μικρότερο ποσοστό επιφάνειας ας κατευθυνθεί στην κατοικία που θα στεγάσει και εργαζόμενους στην περιοχή και απ' αυτούς που θα προκύψουν στις νέες θέσεις εργασίας.

Επιδιώκουμε την πόλη των μικρών αποστάσεων με ήπιες μορφές μετακίνησης και ποδηλατοδρόμους. Δεν θέλουμε ένα θωρακισμένο, περιφρουρούμενο προάστιο, αλλά πρότυπο οικισμό με βιοκλιματικό σχεδιασμό των ελεύθερων χώρων και των κτηρίων, με ενεργειακή αυτονομία, μηδενική τιμή εκλυόμενων ρύπων, αερίων του θερμοκηπίου κ.λπ. και ελάχιστο υπόλοιπο μη ανακυκλούμενων απορριμμάτων.

Προτείνουμε κατά κάτι αυξημένους συντελεστές δόμησης, εμπορικότερες χρήσεις με αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς και μεγαλύτερα ύψη, μόνο στις περιοχές των σταθμών του μετρό -της επέκτασης του υπάρχοντος μετρό- με παράλληλο έλεγχο της παρόδιας στάθμευσης. Θέλουμε μία πόλη σιδηροδρόμο, με τη μεγαλύτερη δυνατή χρήση των μέσων σταθερής τροχιάς για πρόσβαση, μεταφορά διοικητικών υπηρεσιών που αφορούν το νότιο τομέα της Αττικής. Θέλουμε να ενταχθούν, σε περίπτωση μη διαθέσιμης εναλλακτικής χωροθέτησης ή υπό όρων μετεγκατάστασης, οι υφιστάμενες βασικές υποδομές της περιοχής στο σχέδιο.

Η γενική λογική της πρότασής μας είναι η αξιοποίηση του χώρου του Ελληνικού με όρους χωροταξικής δικαιοσύνης, προς όφελος όλου του Λεκανοπεδίου και κυρίως με αντισταθμιστικά ωφελήματα στους πιο πυκνοκατοικημένους και βεβαρημένους δήμους, δηλαδή, περίπου ένα δισεκατομμύριο μπορεί να πάει

στο Ταμείο Ελληνικού από τα έσοδα διάθεσης γης και να διατίθεται σε υποβαθμισμένες περιοχές της Αττικής. Να εξασφαλιστεί για τους γύρω Δήμους Αλίμου, Ελληνικού, Αργυρούπολης και Γλυφάδας κεντρικά συλλεγόμενος φόρος υπεραξίας στην ιδιωτική γη σε απόσταση έως οκτακόσια μέτρα από τα όρια της περιοχής ανάπτυξης.

Με τους πόρους του Ταμείου Ελληνικού και με άλλους συγχρηματοδοτούμενους -νέα ΕΣΠΑ κ.λπ.- μπορούν να γίνουν ιεραρχημένες παρεμβάσεις σε τρία επίπεδα, ήπιες αναπλάσεις σε πυκνοκατοικημένες περιοχές του Λεκανοπεδίου, αγορά αποθέματος γης, δημιουργία κήπων σε άδεια οικοπέδα, ανακύκλωση γερασμένων οικοδομικών τετραγώνων στη βάση φυσικού κοινωνικού σχεδιασμού μαζί με τους κατοίκους, ενεργά οικοδομικά τετράγωνα με ενοποίηση και φύτευση ακάλυπτων κλειστών χώρων πολυκατοικιών.

Επειδή ο χώρος του Ελληνικού είναι μία πολύ ακριβή γη, ενώ οι χώροι προς ανάπτυξη σε αναβαθμισμένες περιοχές είναι πολύ φθηνότεροι σαν αξία γης, η ανταλλαγή μπορεί να γίνει με πολύ καλύτερους όρους από πέντε προς δέκα. Με χίλια στρέμματα στο Ελληνικό μπορούμε να κερδίσουμε έως και δύο χιλιάδες στρέμματα σε υποβαθμισμένες περιοχές με αναπλάσεις και πράσινο.

Σε πρώτη φάση, ο Δήμος της Αθήνας θα μπορούσε να συστήσει μία επιτροπή ειδικών για να εντοπίσουν χώρους προς απαλλοτρίωση ή ανάπτυξη, από μικρά άχτιστα οικοπέδα, ως σύνολα μερικών τετραγώνων. Στις περιοχές ανάπτυξης θα προκύψουν αναβαθμισμένες κατοικίες, χώροι στάθμευσης, κοινόχρηστες λειτουργίες, πρότυπες κυκλοφοριακές ρυθμίσεις και διαχείριση των απορριμμάτων, ποδηλατοδρόμοι, πεζοδρομήσεις κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οι παρεμβάσεις αυτές θα άλλαζαν τα δεδομένα του μικροκλίματος στο Λεκανοπέδιο, θα έδιναν ανάσα ζωής σε πολλές περιοχές και συνολικά στην Αττική -κυρίως στο περικλειστο Λεκανοπέδιο- και θα άλλαζαν τα δεδομένα αναψυχής, άθλησης και τη ζωή των κατοίκων.

Μέτρα ενεργειακής εξοικονόμησης θα μπορούσαν να προκύψουν από τα κέρδη της αξιοποίησης του Ελληνικού σε υφιστάμενα κτήρια της Αττικής από συνεταιρισμούς κοινωνικής οικονομίας. Το όφελος για το Λεκανοπέδιο και την ενεργειακή μας οικονομία θα είναι τεράστιο. Ένα τέτοιο πρόγραμμα θα μπορεί να επαναχρηματοδοτείται διαρκώς από τις εισροές των πρώτων χρηστών. Είναι ένα πρόγραμμα στη λογική της κλιματικής οικονομίας, που μπορεί να έχει ταχεία απόσβεση -οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική- και να αποφέρει μόνιμα δημόσια έσοδα από τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του και στο διηνεκές και όχι άπαξ, όπως θα προέκυπτε, αν περιοριζόμασταν μόνο στη διάθεση της γης στο αεροδρόμιο.

Επίσης, είναι ανάγκη να γίνει παρόχθια αναζωογόνηση-αποκάλυψη του Κηφισού -το έχουμε ξαναπεί αυτό- στο πλαίσιο ενός εικοσαετούς προγράμματος στο βόρειο, αρχικά, τμήμα του και στη συνέχεια, στο σύνολο. Σε πρώτη φάση, θα ξεκινά από τις πηγές του Κηφισού και θα φθάνει ως τη Μεταμόρφωση και λίγο χαμηλότερα, με αναπλάσεις των πρανών, των γύρω χώρων και δενδροφυτεύσεις. Σε δεύτερη φάση, θα πρέπει να γίνει η αποκάλυψη της κοίτης με απαλλοτριώσεις και απελευθέρωση παραποτάμιων χώρων, μία συνολική αναδιαμόρφωση της περιοχής των άλλοτε ποταμών, που διέσχιζαν το αττικό τοπίο.

Τα έχουμε ξαναπεί αυτά. Όλο αυτό το εγχείρημα θα πρέπει να ανατεθεί σε έναν ειδικό φορέα για την αποτελεσματική διαχείριση τόσο μεγάλου έργου, ενός τύπου «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Ανώνυμος Εταιρεία», όπου πέρα από το ΥΠΕΚΑ και τον Οργανισμό Αθήνας, θα συμμετείχαν θεσμικά, η Περιφέρεια Αττικής και οι δήμοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το Ταμείο Ελληνικού και η περιφέρεια σε συνεργασία με τους δήμους για τις μελέτες, να διαχειρίζονται με διαφάνεια τους εισρέοντες πόρους, τόσο για τη συντήρηση των κοινόχρηστων χώρων του Ελληνικού, όσο και για την κατανομή τους σε παρεμβάσεις των αντισταθμιστικά ωφελούμενων δήμων ή διαδημοτικών

κών συνδέσμων.

Τίποτα απ' όλα αυτά, από τις δικές μας προτάσεις, δεν περιλαμβάνεται με σαφήνεια στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, στο οποίο έχουμε μία πόλωση, από τη μία πλευρά, να το αξιοποιήσουμε άρον-άρον -και με εισαγωγικά- μετατρέποντάς το σε ένα Ντουμπάι ή σε κάτι τελείως ξένο προς το ελληνικό τοπίο και ξένο και στην πραγματικότητα για το δημόσιο όφελος ή, από την άλλη, να παραμείνει εγκαταλελειμμένο αεροδρόμιο ή τότε θα μπορούσε να γίνουν εξήμισι χιλιάδες στρέμματα πάρκο αφύλακτο και εγκαταλελειμμένο, επίσης ρημαγμένο. Αυτά είναι τα τρία σίγουρα λάθη που θα μπορούσαμε να κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Ψαριανέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θα καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, θα καταθέσουμε τις συγκεκριμένες προτάσεις μας και αύριο, θα σας πούμε και μερικά πράγματα για το πρόγραμμα «Ήλιος», μια και ο χρόνος είναι πολύτιμος και έληξε.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Ψαριανό.

Κάθε φορά που τα λέτε, μας θυμίζετε το αττικό τοπίο σαν Αρκαδία, που θα έπρεπε να γίνει και να το κάνετε.

Ο Βουλευτής Β' Αθήνας κ. Γιάννης Βούρος έχει το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Θα χρειαστώ πολύ λιγότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, δεδομένου ότι έχω τοποθετηθεί εκτενώς στη συζήτηση επί της αρχής.

Επιφυλάχθηκα να απαντήσω σε κάποια άρθρα, μάλλον να καταθέσω την άποψή μου γι' αυτό το τρίπτυχο που διαπερνά αυτό το νομοσχέδιο της λογικής, της διαφάνειας και της αισθητικής, που είμαι σίγουρος ότι με κάποιες παρεμβάσεις και τοποθετήσεις Βουλευτών μπορεί να γίνει ακόμα πιο άρτιο.

Κατ' αρχάς ως προς τον αιγιαλό και την παραλία, κύριε Υπουργέ, υπάρχει ένας νόμος, ο 2971/2001 με ΦΕΚ 285Α'/19-12-2001, όπου ρητά προβλέπεται ότι ο αιγιαλός και η παραλία είναι κοινόχρηστα, με ελεύθερη πρόσβαση και ανήκουν κατά κυριότητα στο δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, εφόσον συζητάμε για μία ελεύθερη πρόσβαση στις παραλίες για τον αιγιαλό και για τις ακτές, ας το λάβουμε υπ' όψιν μας. Νομίζω ότι πρέπει να το υπογραμμίσουμε και να το υποστηρίξουμε.

Ως προς τους όρους δόμησης, ας προβλέψουμε την απόδοση ενός ποσοστού 2% της προκύπτουσας ωφέλειας στην Αυτοδιοίκηση με βάση τους όρους δόμησης που περιγράφονται στο άρθρο 2. Έχω την εντύπωση ότι το αποδιδόμενο ποσό μπορεί να κατανέμεται με βάση τη διαδικασία που περιγράφεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 2, που έχει να κάνει με την τράπεζα γης για την αποκατάσταση άμεσων αναγκών, για μεταφορά ιδιοκτησιών που έχουν κερδίσει δικαστικά την άρση των απαλλοτριώσεων, που είχαν επιβληθεί για την απόκτηση κοινόχρηστων χώρων. Αναφέρομαι στους όμορους δήμους, τους Δήμους Αλίμου, Ελληνικού, Αργυρούπολης και Γλυφάδας.

Ως προς τις υφιστάμενες χρήσεις και τις υποδομές, εντός της έκτασης του Ελληνικού λειτουργούν σήμερα κοινωνικές υποδομές όπως το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων νότιας Αθήνας, ο ΟΚΑΝΑ, η «Αμυμώνη», -σύλλογος κηδεμόνων και φίλων ατόμων με αναπηρίες- αθλητικές υποδομές, ερευνητικές υποδομές διεθνούς ακτινοβολίας. Η παύση της λειτουργίας αυτών των μητροπολιτικών σημασίας υποδομών και η απομάκρυνση των σημεινών χρηστών από το χώρο, όπως προβλέπεται από το άρθρο 8, αναμένεται να δημιουργήσει ένα μεγάλο κενό, με ανεκτίμητες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις, τόσο για το ελληνικό δημόσιο, όσο και για τα άτομα και τις οικογένειες που συνδέονται με τις υποδομές αυτές. Προτείνω να τροποποιήσουμε το άρθρο 8, με σκοπό να προβλέπεται η διατήρηση ή η μεταφορά σε άλλο χώρο εντός του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού, η δυνατότητα δημιουργίας νέων κοινωφελών υποδομών από τους όμορους δήμους ως τμήμα των αντισταθμιστικών ωφελειών από την αξιοποίηση του Ελληνικού και επίσης κάτι αντίστοιχο με τις υφιστάμενες χρήσεις και υποδομές. Υπάρχουν χώροι ιδιαίτερης πο-

λιτιστικής αξίας. Ας γίνει μία αναλυτική αναφορά των κτηρίων αυτών, των υποδομών και των χώρων που είναι απαραίτητο να προστατευθούν. Ας προστεθεί ένα ανεξάρτητο άρθρο. Ανάμεσα σ' όλα αυτά υπάρχει το διατηρητέο κτήριο του ανατολικού αεροσταθμού, τα χαρακτηρισμένα από το Υπουργείο Πολιτισμού σημεία και κτήρια, αρχαιολογικά ευρήματα, ιστορικοί ναίσκοι, νεότερα κτήρια αεροπορικών υποδομών και επίσης το αεροπορικό μουσείο της ΠΟΛΚΕΟΑ.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν δύο φλέγοντα ζητήματα. Το ένα έχει να κάνει με την Εκκλησία και την προτεινόμενη σχέση που θέλει να αναπτύξει με το φωτοβολταϊκό πάρκο. Έχουμε υποστηρίξει στο παρελθόν την Εκκλησία, την υποστηρίζουμε, θα την υποστηρίξουμε και στο μέλλον. Είμαι σίγουρος ότι μπορεί η Εκκλησία, σε συνδυασμό με άλλους φορείς, αλλά και με τη βοήθεια της πολιτείας να υποστηρίξει το προνοιακό της έργο μέσω άλλων δράσεων και ενεργειών.

Η τροπολογία που αφορά την παραχώρηση στην Εκκλησία έκτασης είκοσι τριών χιλιάδων στρεμμάτων στο Πεντελικό μέσα σε μία ζώνη προστασίας του Πεντελικού με ένα συγκεκριμένο ΦΕΚ, το 755 του '88, και μάλιστα σε μία περιοχή που έχει κηρυχθεί αναδασωτά –αναφέρω το ΦΕΚ που είναι Δ/35/2010- νομίζω ότι δεν συνάδει με τη γενικότερη πολιτική αυτών των ημερών. Έχω την εντύπωση ότι με τη συγκεκριμένη πρόταση εγείρονται τεράστια πολιτικά και ηθικά ζητήματα για όλους μας και έχω την εντύπωση ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε αυτό το σκόπελο, αν στρέψουμε την προσοχή μας και υποστηρίξουμε την Εκκλησία μέσα από άλλες δράσεις και ενέργειες. Έχω την εντύπωση πως στέλνουμε ένα σκοτεινό μήνυμα προς την κοινωνία, θα έλεγα. Πώς είναι δυνατόν, για εκτάσεις που έχουν καεί μόλις πριν από δύο χρόνια, να αγνοούμε την αναδάσωσή τους και πώς μπορούμε να στήνουμε φωτοβολταϊκά πάρκα με μοναδικό στόχο το κέρδος;

Υπενθυμίζω ότι κατά της εγκατάστασης των φωτοβολταϊκών στο Πεντελικό έχει ληφθεί ομόφωνη απόφαση από το ΔΣ του συνδέσμου προστασίας και ανάπλασης Πεντελικού και εντός της εβδομάδας αναμένεται μία απόφαση των δώδεκα δημοτικών συμβούλων-μελών. Αυτή η απόφαση κατά πάσα πιθανότητα θα είναι αρνητική.

Ένα τελευταίο φλέγον ζήτημα είναι αυτό που έχει απασχολήσει την περιφέρεια της Αθήνας και έχει να κάνει με το νεκροταφείο της Γλυφάδας. Υπενθυμίζω ότι η Γλυφάδα αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να ανταποκριθεί επί της ουσίας στην ανθρώπινη ανάγκη των δημοτών της και όχι μόνο για την ταφή και το σεβασμό των νεκρών. Γενικά η περιοχή της Γλυφάδας αναπτύσσεται με μία φοβερή ταχύτητα τα τελευταία χρόνια. Αυτή τη στιγμή ο πληθυσμός της υπερβαίνει τους εκατό χιλιάδες κατοίκους και τείνει συνεχώς αυξανόμενος. Το υπάρχον κοιμητήριο λειτουργεί από το 1935 σε μία έκταση 4,9 στρεμμάτων μέσα σε μία πυκνοκατοικημένη αστική περιοχή που περιβάλλεται από παιδική χαρά και πέντε σχολεία και έχει τεθεί εκτός λειτουργίας από τον Αύγουστο του 2011, καθώς δεν πληροί καμμία από τις σύγχρονες προδιαγραφές και δεν καλύπτει τις βασικές, στοιχειώδεις ανάγκες της πόλης.

Είναι σαφές ότι πρέπει να χωροθετηθεί κατάλληλος χώρος σε μία διαθέσιμη ζώνη του Υμηττού ως η μοναδική λύση, η οποία δεν επιβαρύνει και δεν υποβαθμίζει το περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής. Έχει προταθεί και από το δήμο και από άλλους συναδέλφους η χωροθέτηση κοιμητηρίου για το Δήμο Γλυφάδας σε έκταση στον Υμηττό περίξ του Ιερού Ναού Γεννήσεως της Θεοτόκου. Υπάρχει νομοθετική διάταξη εδώ, έχει υπογραφεί και από τους Βουλευτές και επίσης υπάρχει το χωροταξικό-ρυμοτομικό αποτύπωμα, το τοπογραφικό διάγραμμα της περιοχής.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βούρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ας ληφθεί υπ' όψιν αυτό, γιατί πιστεύω ότι πρέπει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο να υποστηρίξουμε το τρίπτυχο της λογικής, της διαφάνειας και της αισθητικής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Βούρο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω ορισμένες νομοτεχνικές διατυπώσεις, τις οποίες θα καταθέσω στα Πρακτικά. Απλώς θα παρατηρήσω ότι έγινε μία πολύ καλή συζήτηση επί των άρθρων. Θεωρώ ότι υπάρχει μία πολύ σημαντική στήριξη από τις περισσότερες πτέρυγες –όχι όλες, βέβαια- για τις δύο αυτές βασικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, που είναι η ανάπτυξη του Ελληνικού μέσω του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας δημοσίου και του προγράμματος «Ήλιος». Πολλά από τα ζητήματα που έχουν τεθεί και για το Ελληνικό και για το πρόγραμμα «Ήλιος» είναι ζητήματα που θα δούμε μετά απ' αυτήν τη νομοθέτηση. Είναι ζητήματα που για το Ελληνικό έχουν να κάνουν με την επόμενη φάση του διαγωνισμού και για το πρόγραμμα «Ήλιος» έχουν να κάνουν με την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων που έχουν ξεκινήσει.

Θα τονίσω, ειδικά για το πρόγραμμα «Ήλιος», ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος έχει ήδη ενημερώσει την αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Το λέω γιατί αναφέρθηκε σ' αυτό ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Σιούφας. Επίσης, έχουμε ενημερώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είμαστε έτοιμοι για οποιαδήποτε ενημέρωση χρειαστεί, αλλά αυτή τη στιγμή δουλεύουμε σε πολλά επίπεδα στη συζήτηση που έχουμε, τόσο με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, όσο και με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και τους τεχνικούς και χρηματοοικονομικούς μας συμβούλους, για να μπορέσουμε να φέρουμε κάτι το οποίο, όπως είπα πριν, ξεκίνησε ως μία απλή ιδέα, ώστε να γίνει πραγματικότητα η εξαγωγή ηλιακής ενέργειας από τη χώρα μας στις υπόλοιπες χώρες.

Θα ήθελα να κάνω μερικές αναδιατυπώσεις. Στο άρθρο 2 παράγραφος 3 περίπωση στ', στο τέλος προστίθεται η φράση «και το ύψος των κτηρίων δεν μπορεί να υπερβαίνει τα έντεκα μέτρα». Εδώ κάνουμε μία μικρή αλλαγή για ένα μικρότερο ύψος σε κτήρια που αφορούν την κατοικία στο παράκτιο μέτωπο.

Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 περίπωση στ' κάνουμε μία τροποποίηση, η οποία έρχεται να αντιμετωπίσει το ζήτημα που τέθηκε από πολλούς Βουλευτές, από πολλά κόμματα. Νομίζω ότι ο αρμόδιος φορέας βιάστηκε με τον τρόπο που έστειλε επιστολές σε ορισμένους από τους διακατέχοντες νομίμως κτήρια, μέσα στο χώρο του Ελληνικού και ειδικά με την αναφορά που έγινε σε δύο σωματεία προνοιακού χαρακτήρα που αφορούν παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Είναι απολύτως προφανές ότι η πολιτεία δεν έχει, όχι απλώς καμμία πρόθεση, αλλά θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να βοηθήσει, να εξυπηρετήσει και να βρεθούν εναλλακτικοί χώροι, όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου και όταν χρειαστεί να γίνει η ανάπλαση του χώρου.

Αλλά, πέρα από τις προφορικές δεσμεύσεις, καλό είναι να τα αποτυπώνουμε αυτά και σε νομοθετικά κείμενα. Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 8, όπως συμπληρώθηκε στη σημερινή πρωινή συνεδρίαση, η φράση «και δημοσίων υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένες» αντικαθίσταται από τη φράση «και δημοσίων υπηρεσιών, σωματείων ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που είναι εγκατεστημένα» και λίγο παρακάτω, μετά τη φράση «(πχ. Αστυνομία, Πυροσβεστική, Εφορεία Αρχαιοτήτων» προστίθενται οι λέξεις «προνοιακά σωματεία». Γίνεται δηλαδή: «παραδείγματος χάριν Αστυνομία, Πυροσβεστική, Εφορεία Αρχαιοτήτων, προνοιακά σωματεία κ.λπ.». Αυτές οι αλλαγές νομίζω πως απαντούν με πολύ πειστικό τρόπο στο ζήτημα που τέθηκε.

Ένα τρίτο ζήτημα είναι η προσθήκη στο τέλος του άρθρου 8. Προστίθεται μια νέα σύντομη παράγραφος 4, η οποία διαβάζεται ως εξής: «Είναι δυνατή η σύναψη σύμβασης μεταξύ του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και της «Ελληνικό ΑΕ», για την ίδρυση και λειτουργία κέντρου σχεδιασμού-Μουσείου Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής, με στόχο την προαγωγή της παραγωγής σύγχρονου ποιοτικού αρχιτεκτονικού

έργου στην Ελλάδα, τη διεξαγωγή αρχιτεκτονικών διαγωνισμών και την προβολή διεθνώς της ανάπτυξης στο χώρο του πρώην αεροδρομίου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται η ίδρυση, η διάρκεια και ο τρόπος λειτουργίας και χρηματοδότησης του Μουσείου».

Με απλά λόγια, αποτυπώνουμε νομοθετικά τη δυνατότητα ίδρυσης ενός μουσείου, που λείπει από τη χώρα και ο οποίος θα μπορέσει να συνδεθεί με την ανάπτυξη με την προσπάθεια ανάπτυξης στο χώρο του Ελληνικού.

Επίσης, θα ήθελα να καταθέσω ορισμένες αμιγώς νομοτεχνικού χαρακτήρα προσθήκες- αναδιατυπώσεις.

Στο άρθρο 16, στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 προστίθεται η φράση «οι ακόλουθοι ορισμοί» αντικαθίστανται από τη φράση «οι ακόλουθες ρυθμίσεις».

Στο άρθρο 17, στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, η φράση «παράγραφος 4» αντικαθίσταται από τη φράση «παράγραφος 6».

Στο άρθρο 27, στην παράγραφο 2, η φράση «μέρη Α και Β.3» αντικαθίσταται από τη φράση «μέρη Α και Β».

Στο άρθρο 29, στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α της πα-

ραγράφου 4, η φράση «τις διατάξεις της παρούσας ενότητας» αντικαθίσταται από τη φράση «τις διατάξεις των άρθρων 17, 20, 21 και 22». Επίσης, η παράγραφος 6 αυτού του άρθρου απαλείφεται.

Στο άρθρο 34, στην παράγραφο 2, μετά τη φράση «δεύτερο εδάφιο» προστίθεται η φράση «της παραγράφου 1». Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ε της παραγράφου 7 του άρθρου 15Α' αντικαθίσταται με την παράγραφο 4, μετά τη φράση «έτους Ν-1» προστίθεται η φράση «(του προηγούμενου του έτους Ν)».

Αυτές είναι οι αμιγώς νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίσης Αποστολάτος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να κατατεθούν και να διανεμηθούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, τις καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΛΛ Α 21 - 'S - 1 -

Άρθρο 2

Παράγραφος 3, περίπτωση 6α

Στο τέλος της περίπτωσης 6α της παραγράφου 3 του άρθρου 2 προστίθεται η φράση «και το ύψος των υπαίμων δε μπορεί να υπερβαίνει τα έντεκα (11) μέτρα».

Άρθρο 8

Παράγραφος 1, περίπτωση 6ε

Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης 6ε της παραγράφου 1 του άρθρου 8, όπου συμπληρώθηκε στην ευμενική συνεδρίαση,

η φράση « και δημοσίων υπηρεσιών που είναι εμμετωπυμένα » αντικαθίσταται από τη φράση

« και ~~δημοσίων~~ δημοσίων υπηρεσιών, βιωματικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που είναι εμμετωπυμένα » ,

~~και μετά τη φράση~~

και μετά τη φράση « (π.χ. Αβυνορία, Πυροβόλακη, Εφφρία Αρχαιοσύνη » προστίθενται οι λέξεις « , προνοιακά βιωματικά »

δηλαδή: « (π.χ. Αβυνορία, Πυροβόλακη, Εφφρία Αρχαιοσύνη, προνοιακά βιωματικά κλπ) »

Στο τέλος του άρθρου 8 προτίθεται νέα
παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Είναι δυνατή η σύναψη σύμβασης μεταξύ
του Υπουργίου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και
Κλιματικής Αλλαγής και της «Ελληνικό Α.Ε.»
για την ίδρυση και λειτουργία κέντρου Εκπαίδευ-
σης Μουσίου Σύγχρονου Αρχιτεκτονικής, με στόχο
την προαγωγή της παροχής σύγχρονου
ποιότητας αρχιτεκτονικού έργου στην Ελλάδα,
τη διεξαγωγή αρχιτεκτονικών διαγωνισμών
και την προβολή διεθνώς της ανάπτυξης
στο χώρο του πρώην αεροδρομίου.
Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος,
Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών
μπορεί να καθορίζονται η ίδρυση, η διάρκεια
και ο τρόπος λειτουργίας και χρηματοδότησης του
Μουσείου».

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ**Προσθήκες - Αναδιατυπώσεις****στο σχέδιο νόμου ΥΠΕΚΑ**

«ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΗΛΙΟΣ - ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ (ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/28/ΕΚ) - ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΕΙΦΟΡΙΑΣ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΡΕΥΣΤΩΝ (ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/30/ΕΚ) »

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ (ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/28/ΕΚ) - ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΕΙΦΟΡΙΑΣ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΡΕΥΣΤΩΝ (ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/30/ΕΚ)

1. Άρθρο 16

Στο άρθρο 2Α του ν. 3468/2006 που προστίθεται με την παράγραφο 1 του άρθρου 16, επέρχονται οι ακόλουθες νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6, η φράση «οι ακόλουθοι ορισμοί» αντικαθίσταται από τη φράση «οι ακόλουθες ρυθμίσεις».

2. Άρθρο 17

Στο άρθρο 17 επέρχονται οι ακόλουθες νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, η φράση «παράγραφος 4» αντικαθίσταται από τη φράση «παράγραφος 6».

3. Άρθρο 27

Στο άρθρο 27 επέρχονται οι ακόλουθες νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Στην παράγραφο 2, η φράση «μέρη Α και Β.3» αντικαθίσταται από τη φράση «μέρη Α και Β».

4. Άρθρο 29

Στο άρθρο 29 επέρχονται οι ακόλουθες νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Α) Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α της παραγράφου 4, η φράση «τις διατάξεις της παρούσας ενότητας» αντικαθίσταται από τη φράση «τις διατάξεις των άρθρων 17, 20, 21 και 22».

Β) Η παράγραφος 6 απαλείφεται.

5. Άρθρο 34

Στο άρθρο 34 επέρχονται οι ακόλουθες νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Α) Στην παράγραφο 2, μετά τη φράση «δεύτερο εδάφιο» προστίθεται η φράση «της παραγράφου 1».

Β) Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ε της παραγράφου 7 του άρθρου 15Α που αντικαθίσταται με την παράγραφο 4, μετά τη φράση «έτους Ν-1» προστίθεται η φράση «(του προηγούμενου του έτους Ν)».

»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Κλείνω, εφόσον έχω ελάχιστο χρόνο ακόμα, λέγοντας ότι τα δύο αυτά μεγάλα έργα, για τα οποία συζητάμε σήμερα και ολοκληρώνουμε στη σημερινή συνεδρίαση τη συζήτηση επί των άρθρων, είναι προφανές ότι θα ακολουθούν πολλές κυβερνήσεις. Είναι προφανές ότι θα ξανάρθουν στη Βουλή.

Όταν θα πάμε στην επόμενη φάση της διαγωνιστικής διαδικασίας για το Ελληνικό, θα υπάρξει όχι απλώς ενημέρωση της Βουλής, αλλά θα ζητηθεί η έγκριση της Βουλής, για να προχωρήσουμε σε ένα μείζον ζήτημα, που είναι ακριβώς το πώς θα είναι αυτός ο χώρος, με την έννοια του ποια θα είναι η επένδυση και πώς ακριβώς θα γίνει αυτή η ανάπτυξη.

Άρα, λοιπόν, πολλές από τις αιτιάσεις στα ερωτηματικά που τέθηκαν και τα οποία στο συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο που δίνει την πολεοδομική ταυτότητα δεν απαντώνται πλήρως, θα απαντηθούν τότε.

Το ίδιο ισχύει και για το πρόγραμμα «Ήλιος» στο οποίο σήμερα δίνουμε μια οντότητα με τη δημιουργία της «ΗΛΙΟΣ ΑΕ», διευκολύνουμε την αδειοδοτική διαδικασία, αλλά βεβαίως με την ολοκλήρωση της δουλειάς που γίνεται για τη δημιουργία μιας διακρατικής συμφωνίας στη βάση της οδηγίας του 2009 θα έρθει στη Βουλή και θα υπάρχει η ευκαιρία για να γίνει μια ανταλλαγή απόψεων και ψήφιση, πάνω στο συγκεκριμένο πλαίσιο, με το οποίο η χώρα μας θα μπορεί να εξάγει ενέργεια από τον ήλιο της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Χαλαμπούπουλος για δύο λεπτά θα λάβει το λόγο για δευτερολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ- ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να χαιρετίσω και εγώ αυτή την βελτίωση, που αφορά στα προνοιακά σωματεία στο πρώην Αεροδρόμιο Ελληνικού. Θα πρέπει ο όλος χειρισμός που αφορά στην κοινωνία και στις ανθρώπινες σχέσεις μεταξύ πολιτών και ομάδων της κοινωνίας, ιδιαίτερα αυτών που έχουν προβλήματα, να γίνεται στο ύψιστο επίπεδο του πολιτισμού που διακατέχει αυτή τη χώρα.

Βεβαίως, καταλαβαίνω γραφειοκρατικές διαδικασίες και μια σπουδή που υπάρχει σε ένα νεοσύστατο οργανισμό.

Ήθελα να δώσω συγχαρητήρια, με την ευκαιρία, στο συνάδελφό μου, κ. Θανάση Παπαγεωργίου από την Πιερία, για το πώς τοποθέτησε το θέμα πολιτικά. Γιατί απόψε και επί των άρθρων έγινε μια πολιτική συζήτηση, νομίζω, μέσα σε ψύχραιμη ατμόσφαιρα και με αντιπαραθέσεις. Το λέω αυτό γιατί και εγώ πιστεύω ότι υπάρχει μια Ελλάδα, μια μικρή μερίδα της κοινωνίας που φοβάται και δε θέλει να αλλάξουν τα πράγματα. Πολλές φορές ιδιαίτερα τώρα μέσα στην κρίση ακούει κάποιες φωνές που θέλουν «να χαϊδέψουν αυτήν», αλλά που δεν είναι ειλικρινείς. Διακατέχονται από δημαγωγική διάθεση, ισοπέδωση και λαϊκισμό.

Δεν αναφέρομαι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το οποίο με καθρότητα, σεμνότητα και ρεαλισμό τοποθετεί τα πράγματα. Λέει: «Εμείς πιστεύουμε σε μια άλλη κοινωνία». Το σέβομαι αυτό, παρ' όλο που διαφωνώ. Και διαφωνώ γιατί υπάρχει και μια άλλη Ελλάδα, η μεγάλη μερίδα, που θέλει προκοπή, θέλει μέλλον για τα παιδιά της, μέσα σε μια κοινωνία, που δεν έχει πλέον τίποτα να κάνει με το παρελθόν -που ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, τι αιματοχυσίες προκάλεσε- μέσα από μια ψύχραιμη συζήτηση με διαφάνεια, με αποτελεσματικότητα.

Εκεί είμαστε και εμείς από το ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε, να προτάξουμε προτάσεις ρεαλιστικές για την ανάπτυξη, για τις θέσεις εργασίας, για την κοινωνική συνοχή, για την προστασία του περιβάλλοντος.

Μ' αυτήν τη διάθεση θα συνεχίσω και αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό κηρύσσεται πειραιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 13 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής

Αλλαγής: «Αξιοποίηση του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού – Πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ – Προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/28/ΕΚ) – Κριτήρια Αειφορίας Βιοκαυσίμων και Βιορευστών (Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/30/ΕΚ)». Η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 όπως τροπο-

ποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη, 22 Μαρτίου 2012, και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Τροποποίηση του ν. 3213/2003 «Δήλωση και έλεγχος περιουσιακής κατάστασης Βουλευτών, δημοσίων λειτουργών, ιδιοκτητών ΜΜΕ και άλλων κατηγοριών προσώπων.»

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

